LUMEA DE AZI

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL III, NR. 1[illegible], 2005 PREȚ: 5000 LEI (50 bani)

Ziua de 8 Martie îmi oferă plăcutul prilej de a transmite tuturor reprezentantelor sexului frumos, [illegible] cele mai alese urări de fericire, sănătate și armonie în viața familială.

Fie ca primăvara să vă încălzească inimile și să vă împlinească năzuințele.

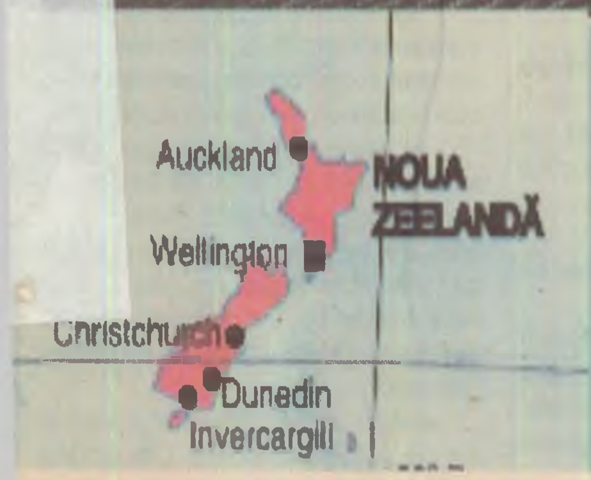
Președintele Consiliului Județean Hunedoara,
Mircea Ioan MOLOȚ

Ziua de astăzi este o zi unică a anului, pentru că în centrul atenției tuturor se află Femeia. Astăzi, cele mai gingașe flori înfloresc pentru ea și cele mai frumoase cuvinte îi sunt adresate ei.
Doresc tuturor doamnelor și domnișoarelor din municipiul Deva ca Ziua de 8 Martie să vă umple sufletele de căldură și bucurie și să aveți parte de multă sănătate și numai împliniri.

La Mulți Ani!
Primar MIRCIA MUNTEAN

NOI RECRUTĂRI PENTRU LEGIUNEA STRĂINĂ

ROMÂNII DAU NĂVALĂ ÎN NOUA ZEELANDĂ

ACADEMIA ROMÂNĂ SE OPUNE PROIECTULUI ROȘIA MONTANĂ

CODUL LUI DA VINCI văzut de Eugen Evu

VALERIU BUTULESCU PREMIAT ÎN CANADA

LOCURI DE MUNCĂ ÎN ISRAEL • PROBLEMELE DEVEI • ADIO MAȘINI UZATE

PROBLEMELE DEVEI

Scrisoare deschisă către Primăria Devei.

Sunt locuitor al Devei de mai multe generaţii. Cunosc oraşul de când m-am născut. Cunosc trecutul oraşului şi am suferit când s-au demolat cartiere întregi (inclusiv casa părinţilor mei) care îi dădeau caracterul. M-am bucurat când s-a construit ceva frumos şi util, când am văzut că oraşul se dezvoltă iar locuitorii săi trăiesc mai bine. Am trăit momentul când în oraş s-a introdus canalizarea, când s-a introdus gazul metan, iar furnizarea energiei electrice a fost transferată de la o „centrală electrică" cu motor Diesel la reţeaua naţională.

Am fost mândru de faptul că trăiesc într-un oraş frumuşel, curat, liniştit şi sigur, unde aerul nu este poluat, unde cultura se dezvoltă, se organizează concerte de muzică de calitate, fie ea uşoară, simfonică sau de operă, unde au loc evenimente culturale tot mai importante, un oraş în care oamenii sunt politicoşi, într-un cuvânt, un loc unde îţi face plăcere să trăieşti.

Din păcate, despre toate acestea se poate vorbi mai ales la timpul trecut.

Deva a fost un oraş curat; acum este murdar... Străzile, pieţele, puţinele zone verzi încă nesacrificate pe altarul afacerilor, gardurile vii care le înconjoară, sunt pline de pungi de plastic, hârtii de ambalaje, resturi menajere, flacoane de suc şi sticle de bere golite de conţinut.

Deva a fost un oraş nepoluat; acum este un oraş poluat. Cu multă vreme în urmă, când s-a construit calea ferată Arad – Sibiu, s-a decis plasarea nodului de cale ferată la Simeria, ca nu cumva fumul locomotivelor să strice aerul oraşului Deva. Desigur, putem discuta despre corectitudinea deciziei, de aspectul de fair-play. Dar este cert faptul că edilii de atunci ai Devei au decis să păstreze cu orice preţ aerul curat în oraş. De atunci, s-a construit termocentrala Mintia, s-a construit fabrica de ciment. Toate acestea au creat un grav dezechilibru ecologic. Şi la toate acestea s-a adunat praful, imensul şi atot-pătrunzătorul praf. In locuinţe poţi şterge praful de trei ori pe zi, că tot nu se va vedea. Poţi spăla maşina zilnic, tot va fi murdară. Acum, treptat se rezolvă poluarea industrială. Mintia nu mai poluează decât ocazional, iar Casial nu mai poluează de loc oraşul nostru. In schimb a rămas praful, a rămas gunoiul, a rămas incineratorul spitalului a ramas mirosul vechii platforme de gunoi.

Deva a fost un oraş liniştit; acum este gălăgios. Vara, de pe toate terasele – şi slavă Domnului sunt mai multe decât la Paris (dacă le raportăm la populaţie) urlă manelele sau muzica hip-hop, sau care tocmai este la modă. Vânzătorii ambulanţi de casete şi CD-uri îşi „prezintă" la volum maxim marfa etalată pe mesele improvizate, obligând trecătorii şi mai ales locuitorii zonei, să asculte „volens-nolens" de dimineaţa până seara muzica la modă. Iar când are loc câte un concert în aer liber, el se organizează în dreptul Casei de Cultură, cu difuzoare de mii de watts, astfel că din cartierul Dacia şi până la gară toată lumea are „dreptul", dar mai ales obligaţia să asculte concertul, din seară şi până în zori....

Deva a fost un oraş sigur; acum este un oraş periculos. In primul rând, pe străinii care ajung la Deva îi frapează numărul mare de câini vagabonzi. Iar câinii aceştia nu agresează doar privirea trecătorilor, ci şi pe trecători înşişi. Mai ales când se lasă seara şi ei se adună în haite gata să muşte pe oricine le „încalcă" teritoriul. Străinii care se plimbă prin oraş, dacă nu au căzut într-o gură de canal de pe care s-a furat capacul, pot avea surpriza să fie agresaţi de un tâlhar, care îi lasă fără acte şi fără bani. Maşinile lăsate în parcări pentru câteva minute, pot fi găsite sparte sau pot fi chiar furate în plină zi. Locuinţele nu mai sunt sigure nici măcar în spatele unor uşi de stejar. Au fost apartamente devalizate de toate obiectele de valoare, ziua în amiaza mare. Iar dacă ai intenţia să faci o plimbare pe centrul vechi, unde ştii că circulaţia este interzisă, ai surpriza să constaţi că trebuie să te fereşti de maşinile, scuterele şi motocicletele care circulă, fără lege şi fără Dumnezeu, peste tot. De altfel, tot oraşul a fost invadat de maşini, dar nimeni nu a încercat măcar să conceapă un plan de reorganizare a circulaţiei în oraş; nimeni nu a încercat să conceapă un program de construire şi amenajare de parcări şi, mai ales, nimeni nu a încercat să impună respectarea legii în oraş.

Deva a fost un oraş frumos; acum a devenit un oraş urât. Cu câtva timp în urmă, discutând cu un cetăţean străin, am rămas şocat să aud că pentru el Deva este un oraş urât! Dar stând strâmb şi judecând drept, am ajuns să îi dau dreptate. Construcţiile de blocuri înşirate sunt ele însele urâte. Ele sunt aceleaşi în toată ţara şi dau Devei un caracter interschimbabil, luându-i individualitatea. Dacă în acest oraş se mai şi începe îndesarea blocurilor cu tot felul de clădiri care se potrivesc ca nuca în perete, atunci dispare chiar şi acea armonie dată de caracterul unitar al blocurilor gândite arhitectural. Astfel de clădiri s-au construit în jurul pieţii, în continuarea străzii Dorobanţi spre strada Depozitelor, ori s-au ridicat tot felul de plombe a căror construcţie a fost aprobată de primărie fără măcar a se consulta un arhitect. Oraşul Deva nu mai are arhitect de ani de zile şi nu se întrevede nici o şansă ca situaţia să se schimbe.

Poate voi fi acuzat de negativism. Dar dacă e să fim sinceri cu noi înşine, dacă vom accepta să nu ascundem gunoiul sub pat, vom putea trece la o politică conştientă de schimbare a tendinţei, de îndreptare a celor strâmbe. Ca atare, deşi foarte pe scurt, o să încerc să enumăr nişte propuneri concrete prin aplicarea cărora situaţia ar putea fi schimbată în bine, în cel mai scurt timp posibil:

1. Curăţenia şi depoluarea:

- demararea colectării selective a gunoiului menajer;

- realizarea unui depozit ecologic de gunoi într-un loc potrivit, la distanţă sigură de oraş [nicidecum în apropierea oraşului, pe dealul Paiului, cum s-a aprobat în primă instanţă. De altfel, „acum s-a dat în folosinţă un depozit ecologic de deşeuri la Slobozia. Investiţia se ridică la peste un milion de euro şi a fost realizată de compania germană Lobbe Holding GmbH, acţionar majoritar al firmei Vivani Salubritate."(„Banii noştri", nr. 41, 13-19 octombrie 2004, articolul „Deşeurile – o afacere de 3 miliarde de euro", pagina 4), în timp ce pentru investiţia din Deva, hotărârea CL prevede suma de 10 milioane de Euro ?!]

- realizarea unui inventar al zonelor verzi existente şi a unui program de amenajare de noi zone verzi şi de parcuri de agrement;

- realizarea unei campanii cetăţeneşti de ecologizare a oraşului.

- dotarea serviciului de salubritate cu maşini de măturat cu aspirator (sau introducerea acestei condiţii în caietul de sarcini pentru licitaţia curăţeniei oraşului);

- amenzi aplicate celor care murdăresc şi nu respectă regulile de depozitare a gunoiului

- scoaterea circulaţiei grele din oraş, prin construirea variantei ocolitoare (porţiune din autostrada Arad – Sibiu - Braşov).

- constituirea unui corp de inspectori pentru parcări şi pentru curăţenie în cadrul primăriei, care să verifice modul de respectare a curăţeniei şi să aplice amenzi pentru nerespectarea regulilor stabilite, sau utilizarea în acest scop a viitoarei poliţii comunitare.

3. Liniştea în oraş:

- terasele să nu aibă voie să utilizeze staţii de amplificare şi program muzical;

- interzicerea vânzării ambulante, pe strada, de casete şi de CD-uri, cu muzică pusă pe orice formă de staţie de amplificare;

- concertele de muzică în aer liber să se ţină pe stadion;

- sancţionarea posesorilor de maşini care au instalaţiile de eşapament neconforme cu normele în vigoare şi a celor care lasă să funcţioneze fără rost alarma la maşină.

4. Siguranţa cetăţenilor Devei:

- constituirea unui corp de inspectori pentru parcări şi pentru curăţenie în cadrul primăriei, care să verifice modul de parcare al autovehiculelor şi să aplice amenzi pentru parcările ilegale. In acest scop ar putea fi utilizata şi nou înfiinţata poliţie comunitară.

- constituirea unei zone pietonale exclusive şi respectate;

- realizarea unui plan de amenajare a circulaţiei – inclusiv cu piste ciclabile, deoarece Deva e un oraş cu dimensiuni ideale pentru biciclete;

- strângerea tuturor câinil[or] vagabonzi;

- patrule mai dese de poliţiş[ti] jandarmi şi aplicarea de sancţiuni p[entru] toate încălcările legii (toleranţă ze[ro]

- eliminarea vagabonzilor şi cerşetorilor din oraş (modelul Timişoarei)

- acoperirea gurilor de canal actualmente fără capace, cu capace din beton sau capace articulate care nu se mai pot fura;

5. Aspectul oraşului:

- angajarea urgentă a unui arhitect şef al oraşului Deva;

- realizarea unui Plan de Urbanism General de bună calitate, care să ţină cont de constrângerile existente şi de dezvoltarea viitoare necesară a oraşului (parcări, circulaţie, parcuri, zone verzi, etc.) şi care să fie apoi respectat – nu ca până acum;

- realizarea unui program de amenajare zone verzi şi parcuri (în colaborare cu un arhitect urbanist şi un arhitect peisagist)

- respectarea PUG-ului şi a PUZ-urilor

- reparaţii faţade pe etape pe principalele artere de circulaţie;

- terminarea urgentă a construcţiilor neterminate de mult timp şi care urâţesc oraşul: Clădirea Inspectoratului Şcolar, Muzeul de Istorie Judeţean şi groapa săpată în faţa lui (şi care serveşte de WC public în prezent), Sediul Prefecturii şi Consiliului Judeţean, Liceul de Artă, Sediul Luxten, Catedrala din parcul Opera, Teatrul de Estradă, etc.

6. Creşterea calităţii vieţii:

- modernizarea cinematografului;

- construirea unei piscine (în cel mai scurt timp);

- amenajare de terenuri de tenis la stadion;

- terminarea teatrului de estradă (în cel mai scurt timp);

- pornirea unei campanii de educaţie la grădiniţe şi şcoli pentru politeţe, buna creştere şi cultură generală;

- actualizarea paginii web a primăriei, cu posibilitatea plăţii electronice a impozitelor;

- ameliorarea paginii web, cu includerea tuturor informaţiilor referitoare la proiectele de hotărâre şi activarea unei cutii poştale de dialog real cu cetăţenii.

- In pagina web a oraşului să fie anunţate programările şedinţelor de consiliu, cu ordinea de zi, proiectele de hotărâre, expunerea de motive, etc. şi cu toate materialele care urmează să fie discutate, oferind posibilitatea unui dialog cu cetăţenii, înainte de adoptarea hotărârilor.

Desigur că măsurile enumerate mai sus nu pot fi luate pe loc. Dar ele pot constitui scheletul unei strategii pe termen scurt şi mediu astfel încât, pas cu pas, oraşul Deva să redevină ace[l] centru cultural deosebit de atractiv şi în care să-ţi facă plăcere să trăieşti. Pentr[u] asta trebuie doar ca edilii Devei, care au fost aleşi să gestioneze eficient oraşul în folosul cetăţenilor săi, să se decidă să-şi îndeplinească în sfârşit rolu[l] pentru care au fost aleşi.

GRÜN GHEORGHE

EMIGRAREA ÎN NOUA ZEELANDĂ

Suprafață: peste 250.000 de km pătrați

Capitala: Wellington

Forma de guvernământ: democrație parlamentară, șeful statului este regina Marii Britanii, reprezentată de un guvernator general

Limba: engleză și maori

Religie: anglicană, prezbiteriană, romano-catolică

Moneda: dolarul neozeelandez – 21.0[illegible] lei/NZD. Salariul minim este de 10 dolari neozeelandezi/ zi. [illegible] dolari. O mașină [illegible] a doua [illegible] benzina [illegible] în Noua Zeelandă [illegible] nu poți să o miști fără mașină...

Mâncarea: e foarte ieftină dacă are e-uri. Înainte se vindea doar mâncare ecologică. Jumătate din an plouă cu nemiluita și, din cauză că stratul de ozon este extrem de subțire, incidența cancerelor de piele este ce [illegible] în Australia, foarte ridicată.

Cât costă emigrarea

Taxă unică de atestare a calificării: 450 de dolari neozeelandezi.

Taxă de exprimare a intenției de emigrare: 300 de dolari neozeelandezi de familie.

Taxă de procesare a dosarului: 300 de dolari neozeelandezi.

Taxă de așezare: 235 NZ de persoană, dar nu mai mult de 950 NZ de familie.

Rovineta, trotineta și fanariotismul

PSD-ul a inventat „rovineta", o altă angara pe capul românului de rând, care posedă, după zeci de ani de economii, o biată Dacie. E drept că mai mult dintre jumătate de „dacizați" nu vor sau nu pot s-o plătească, știind că aceeași taxă, pe atunci "Băsescu", acum „prezidenta", fusese inclusă în prețul carburanților. În consecință, mulți vor renunța la mașină, ca și la telefonia fixă, de altfel, acestea fiind un lux pe care încă 20 de ani de acum înainte 75% dintre români nu și-l pot permite. Dintre aceștia primul eșalon îl reprezintă dascălii, medicii cinstiți, funcționarii corecți (adică fraierii care, în loc să vagabondeze și să fure de pe când erau mici, s-au dus la școală). Așa stând lucrurile este deja știut că Alianța DA (tot la cel care avea) va introduce taxa pe biciclete și trotinete, cu amenzi pentru neplatnici ce vor depăși întreit valoarea mijlocului de locomoție. Încet, încet (dar sigur) ne întoarcem la Epoca Fanariotă, când principala preocupare a caragiștilor sau ipsilanțiștilor era să inventeze și să perceapă biruri. Situația are explicații istorice: majoritatea parlamentarilor și guvernaților de după „dezastrul filipinez din '89" sunt (cel puțin după nume și năravuri) fanarioți sau urmașii celor cu doi de R cumpărați, cu sălașele, de la Istambul.

Întrebarea hamletiană „a fi sau a nu fi" este: „Cu rovinete sau înapoi la biciclete?!". Eroul basmelor românești „Tăriceanu" și întâiul inventator al „rovinetei"- merit pentru care l-am ales președinte, ne vor da răspunsul. Românul, care de o lună și jumătate tot stă la cozi să plătească „fanariotisme" (în vreme ce nu are ce băga copilului în traistă), nu se va trezi la eventualele alegeri anticipate, cuprins fiind el de letargia foamei, și prost va fi dacă în acea zi nu se va trezi. Replica unei națiuni astfel batjocorite va să fie „absentismul general", prin somn, la viitoarele alegeri.

GLIGOR HAȘA

LEGIUNEA STRĂINĂ

Legiunea străină a constituit dintotdeauna un adevărat El Dorado pentru toți aventurierii din lume atrași de posibilitatea obținerii unor venituri mari și a cetățeniei franceze dar și de pericolele iminente ale unei meserii învăluite în mister.

Faptul că în această trupă profesionistă de soldați ce aparține armatei franceze este deschisă bărbaților de orice naționalitate, rasă ori religie a constituit un alt punct de atracție de-a lungul timpului.

Amatorii de aventură, câștiguri grase și cetățenie franceză trebuie să aibă vârsta cuprinsă între 17 și 40 de ani, sănătate perfectă, iar în cazul în care nu sunt majori să dispună de un acord semnat de unul dintre părinți sau tutore.

Nu este necesară cunoașterea limbii franceze, deoarece aceasta va fi învățată în Legiune. Contractul are o durată de cinci ani iar angajarea la Legiune se poate face în orice moment. Când cineva vrea să se angajeze, este supus unei vizite medicale, iar apoi va susține mai multe examene, alte examinări medicale. Cei care trec de aceste teste vor semna un contract pe durata a cinci ani. Voluntarul va începe apoi instrucția militară de bază, timp de 14 săptămâni, iar apoi va servi în unul din regimentele străine. În funcție de capacitățile sale fizice, intelectuale, de starea sănătății sale, de capacitatea sa de a comanda, de felul cum se comportă în timpul serviciului, legionarul poate deveni caporal, sergent sau plutonier.

În timpul contractului, legionarul poate să învețe una din specialitățiile (meseriile) următoare, în funcție de nevoile Legiunii Străine: secretar, dactilograf, contabil, magazioner, operator radio, mecanic radio, centralist, telefonist, șofer de mașină mică, de camion, de autobuz, de tanc, de buldozer.

De asemenea, se mai poate specializa ca zidar, electrician, tâmplar, vopsitor, mecanic Diesel, electrician auto, sudor, vopsitor auto, carosier, lăcătuș pentru reparație de armament, muzicant, infirmier, bucătar, fotograf, desenator, instructor de educație fizică, informatician, specialist înot la mare adâncime, tipograf, etc.

Când a terminat contractul, legionarul poate să redevină civil sau poate să se reangajeze pe 6 luni, un an, 2 ani sau 3 ani. El poate să continue contractele până la 15 ani sau mai mult. Cei care stau 15 ani în Legiune au dreptul la pensie, care va fi plătită în Franța sau în orice altă țară. În timpul contractului, legionarul este întreținut de statul francez, iar soldele și primele pot fi considerate economii. După trei ani și jumătate de contract, un legionar străin poate să facă o cerere pentru cetățenie franceză și are dreptul să rămână în Franța. De asemenea, în momentul în care voluntarul își termină contractul, Legiunea Străină poate să-l ajute să găsească un serviciu civil. Pentru mai multe detalii, puteți consulta adresa de Internet a Ambasadei Franței în România,

www.ambafrance-ro.org

sau site-ul

www.legionetrangere.fr.

MOȘ ION ROATĂ ȘI GLOBALIZAREA

- Radiografii rurale –

Eu nu (mai) cred că veșnicia s-a născut la sat.

Chipuri, miresme și armonii coborâte din adâncul mitic al istoriei își schimbă ca într-un caleidoscop forma, alterând conținutul unor valori pe care ne-am obișnuit să le numim: omenie, cinste, hărnicie, smerenie, înțelepciune, într-un cuvânt Țăran.

După o jumătate de veac de întuneric spiritual, ideologia socialismului militant a colectivizat nu doar valorile materiale ci și pe cele spirituale, mutilând iremediabil destinele adevăraților țărani pentru a face loc „omului nou" fără o identitate culturalmente definită, fără un trecut și, prin urmare, fără viitor. După moartea fiarei roșii, țăranii români (ce termen ciudat!) care nu au fost tentați de mirajul Occidentului sunt expuși valului globalizator. Importul de atitudini, concepte și idei aparținând unui stil de viață care le este ontologic străin, fără o ancorare solidă în propriile valori și fără o trecere responsabilă prin propriul sistem de gândire produce confuzie și comportamente schizofrenice atât în plan personal cât și comunitar. Deși declarativ cei mai mulți recunosc autoritatea morală a Bisericii, puțini sunt cei care aderă liber și conștient la învățăturile acesteia. Ca să nu mai vorbim de persoana unor slujitori ai acestei Instituții confundați de cele mai multe ori cu preceptorul de taxe și impozite. Nici Școala nu se mai bucură de statutul de luminătoare a satului. Banul aduce o recunoaștere socială mult mai rapidă decât cultura ale cărei beneficii sunt mult mai suptile. Fără conștientizarea demnă a propriei identități cultural-religioase, integrarea urmașilor lui Moș Ion Roată în contextul tot mai vast al unei lumi care seamănă cu un sat de proporții planetare comportă riscul topirii unei picături într-un ocean.

A avut ocazia să constat fenomenul călătorind de Sfintele Sărbători într-un sat din Munții Apuseni; am întâlni bordeie fără fum, cu mobilier care m-a dus cu gândul la Muzeul Satului, dar din care nu lipseau tradiționalele de acum antene parabolice prin care țăranul, chiar dacă nu urmărește decât postul Etno TV (recent contaminat cu virusul manelomaniei), are senzația că aparține unei lumi mari, memilos de mari, care îl face să se simtă mic, tot mai mic.

Vatra în jurul căreia cei ai casei își împărtășeau experiența zilelor de tristețe sau împlinire este iremediabil înlocuită de tehnologie audio-video de ultimă oră menită a umple vidul informațional creat de cele două ore de program din „epoca de aur" (asta dacă nu cumva aveai ghinionul să se întrerupă electricitatea tocmai în timpul filmului indian preferat).

Dacă este adevărată zicerea parmenidiană conform căreia toate curg, este tot la fel de adevărat că, în curgerea ei, istoria recentă diluează rapid modul tradițional de a se raporta la existență al țăranului român. Cum va arăta satul românesc peste 50 sau 100 de ani? La această întrebare numai Dumnezeu și istoria pot răspunde. Chiar, ce credeți, este oare posibil ca strănepoții noștri să învețe la Istoria Românilor că au existat de-a lungul istoriei naționale niște așezări omenești numite sate!?...

PROF. BOGDAN-GABRIEL NIȚU

DESPĂGUBIRI PENTRU IMOBILE PRELUATE ABUZIV

În baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, vor beneficia de măsuri reparatorii proprietarii bunurilor confiscate de stat care nu se pot restitui în natură. În această categorie de măsuri intră acordarea de: acțiuni la societățile comerciale tranzacționate pe piața de capital; titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau despăgubiri bănești. Persoana îndreptățită este cea care, potrivit legii, poate opta fie pentru acțiuni, fie pentru titluri de valoare.

Măsurile reparatorii prin echivalent vor fi dispuse în următoarele cazuri:

- Pentru cei ale căror construcții au fost demolate, iar terenurile ocupate
- Pentru cei ale căror proprietăți au fost demolate și care nu au primit despăgubiri la justa valoare (ei vor primi diferența dintre valoarea construcțiilor demolate și valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației)
- Pentru cei ale căror imobile sunt ocupate de unități din sănătate, așezăminte social-culturale, sedii ale partidelor politice, misiuni diplomatice și oficii culturale, reprezentanțe ale organizațiilor interguvernamentale acreditate în România etc.
- Pentru cei ale căror imobile au fost transformate astfel încât au devenit imobile noi în raport cu cele preluate
- Pentru cei ale căror imobile au fost înstrăinate foștilor chiriași, în temeiul Legii 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului și
- Pentru cei ale căror imobile au fost preluate cu titlu valabil și sunt evidențiate în patrimoniul unei societăți comerciale private.

Totuși, dacă imobilele neretrocedabile nu vor mai fi necesare, în viitor, instituțiilor publice, partidelor sau reprezentanțelor diplomatice, proprietarii le vor putea primi înapoi în natură, chiar dacă ei nu au beneficiat de măsuri reparatorii prin echivalent. În această situație particulară, ei vor trebui să restituie sumele primite sau echivalentul bunurilor ori serviciilor, actualizate cu rata inflației.

IOAN ALBU

NOILE COTE DE IMPOZITARE ÎNCEPÂND CU 1 ianuarie 2005

Cota unică, în vigoare cu 1 ianuarie 2005, de 16% este procentul cu care se impozitează următoarele venituri:

- Din salarii
- Din activități independente
- Din închirieri
- Din activități agricole
- Din drepturile de autor
- Din pensii, din premii, etc.

De asemenea au fost majorate deducerile acordate pentru salariile brute de până la 10 milioane lei inclusiv, astfel:

- Pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere – 2.500.000 lei
- Pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere – 3.500.000 lei
- Pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere – 4.500.000 lei
- Pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere – 5.500.000 lei
- Pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere – 6.500.000 lei

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 10.000.000 lei și 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Contribuabililor, care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu li se acordă deducerea personală.

Cota de impozit de profit care se aplică, începând cu 1 ianuarie 2005, asupra profitului impozabil este de 16%.

Veniturile microîntreprinderilor vor fi impozitate cu o cotă de 3% din cifra de afaceri.

Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opțiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile micro-întreprinderilor la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, Biroul gestionare registrul contribuabili și declarații fiscale (cam. 114) sau la organul fiscal teritorial.

Aceste modificări au fost aduse Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin Ordonanța de urgență nr. 138/2004 (publicată în monitorul Oficial nr. 1281 din 30 decembrie 2004).

IOAN ALBU

Program guvernamental pentru mașinile uzate și înnoirea parcului auto

Programul de stimulare a înnoirii parcului auto va demara, în jurul datei de 1 aprilie. Ordinul prin care se aprobă modalitățile de aplicare a actului normativ se află la Monitorul Oficial și urmează să fie publicat. Programul stabilește că producătorii, importatorii autorizați sau furnizorii de autoturisme se pot înscrie într-o lună de la data intrării în vigoare a ordinului.

Ei vor afla dacă sunt acceptați sau nu în maximum 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii pentru intrarea în program. La trei zile după încheierea procesului de selecție a tuturor furnizorilor de autoturisme acceptați, lista va fi făcută publică pe site-ul Administrației Fondului de Mediu (www.afm.ro). *Proprietarul unui autoturism uzat care dorește să-și cumpere o mașină nouă beneficiind de prima de casare să se înscrie pe lista unuia dintre furnizorii de autoturisme – producători sau importatori. La înscriere, proprietarul mașinii primește o notă de acceptare, cu care se prezintă la o societate REMAT din lista celor acreditate. Pe lângă notă, proprietarul trebuie să prezinte certificatul de înmatriculare a autoturismului și actele de identitate ale proprietarului mașinii sau moștenitorului acestuia.*

După predarea autoturismului, proprietarul primește de la REMAT un certificat de predare în vederea distrugerii. Acest document este necesar pentru ca posesorul să poată beneficia de ajutorul promis de stat pentru mașina nouă, în cuantum de 30 milioane lei. Responsabilii Ministerului Mediului au anunțat că pentru acest an poate fi finanțată casarea a cel mult 15.000 de autoturisme uzate, suma maximă alocată de la fondul de mediu fiind de 450 de miliarde lei.

VIRGIL OANCEA

Reguli noi pentru schimbarea medicului de familie

Dacă sunteți asigurat și doriți să schimbați medicul de familie trebuie în primul rând să faceți o cerere la medicul la care doriți să vă înscrieți, precizând și numele doctorului de la care plecați. Noile reguli impuse prin contractul-cadru din acest an, încheiat între casele de asigurări și medic, îl obligă pe medicul de familie primitor să anunțe în scris (prin poștă), în maximum 15 zile lucrătoare, medicul de familie de la care a plecat asiguratul, precum și casa de asigurări de sănătate. Fișa medicală a asiguratului va fi transferată tot prin poștă medicului primitor, în termen de 15 zile lucrătoare din momentul solicitării. Cabinetul medical de la care pleacă asiguratul păstrează o copie după fișa medicală a acestuia cel puțin un an.

IOAN AVRAM

Biroul de credit dă informații gratis o dată pe an

Toți clienții băncilor care au un istoric al împrumuturilor și vor să afle ce a primit Biroul de Credit de la bănci pot avea acces gratuit o dată pe an, la cerere, la informațiile înregistrate de "poliția creditelor". Potrivit Legii Avocatului Poporului, oricine are dreptul, o dată pe an, să primească gratuit această informație. Orice altă solicitare ulterioară este onorată contra unei taxe de 1,2 euro. Biroul de Credite nu dă verdicte în ce privește oportunitatea acordării unui împrumut, ci se limitează la furnizarea informațiilor primite de la bănci. Biroul nu se pronunță dacă un client al unei firme este un rău platnic sau unul bun. Acesta furnizează băncilor, la cererea acestora, informații cu privire la suma restantă a unui credit și perioada restanței. Se înregistrează orice credit restant de la gradul zero. Însă decizia de creditare aparține băncilor.

DAN SAVU

Balada Calciului Dospit
(în metru mercantil)
lui J.D.Calcy

Peste râpi de făgădău
Unu-i şeful, numai eu
Urlă vântul – câine rău –
Peste drumuri şi noroaie
Şuieră duşmani şiroaie
Pe sub luna în inele
Trec strigoi şi joacă iele
Peste scoborâta zare
Carul mic şi carul mare
Mi-aduc numai întristare
Fără corn de vânătoare.

Zilele îmi par pierdute
Braconajul o virtute
Armele ce au împroşcat
Preafericitul vânat
Fost-au astăzi confiscate
De procleţi haini la toate
Hălcile de carne pline
Şi salamurile fine
Toate oare să dispară
Din cabane şi cămară?
Taxele ce le-am impus
La pescari parcă s-au dus
Pe ciolhanuri şi dezmăţ
Oare cum să mă dezvăţ?
Cât despre puşcoaca mea
Mă apucă la lingurea
Doar când mă gândesc la
ea
Doi mistreţi şi-un carpatin
Plus o ciută la festin
Grădiştea şi mama ei
Că m-au prins nişte mişei
Iar întâiul vânător
A căzut ca un trişor
Şi-al meu bos cel adorat
Spre liberali a zburat

De scaun însă nu mă las
S-ajung copoi de pripas
Chiar de şi slugile mele
Şuşotesc cu vorbe rele
Bandiţii de pensionari
Mârâie că n-au biştari
Şi la Arad au plecat
Unde odată am braconat
Iar Vladul-baronul rău
Dă cu cizma-n dosul meu.
Nu-i nimic însă nimic
Iarăşi am să mă ridic
Şi-am să trag cu flinta-n
geam
La Consiliul Judeţean
Unde am încă un duşman
Ce-mi dă vânt pe topogan

ÎN LOC DE REFREN
CORUL VÂNĂTORILOR ŞI
PESCARILOR
ÎMPOVĂRAŢI DE TAXE

Când ţi-o fi lumea mai
dragă
Să-ţi pice dreapta beteagă
Şi s-ajungi la cap de pod
Cerşetor, slut şi nărod
Din puterea ta a plină
Suptă de vreo curviştină
Să rămâi sfrijit ca paiul
Urle-ţi ghiersul ca buhaiul
Limba să ţi-se împletească
Să vorbeşti pe păsărească
Să te topeşti de-a-n
picioare
Galbin, ca o lumânare
Iar puşcoaca ta haină
S-o mănânce cea rugină

pt.conformitate

MIRON RADU
PARASCHIVESCU

BANCURI CU ARDELENI

Lângă un sat din Ardeal aterizează o farfurie zburătoare. Autorităţile iau imediat măsura de a-i anunţa pe săteni despre eveniment şi despre comportarea pe care trebuie să o aibă dacă întâlnesc cumva un extraterestru. „Dragi săteni, pe izlazul de lîngă satul nostru a aterizat o farfurie zburătoare. Dacă din întâmplare întâlniţi un extraterestru, vă sfătuim să vă păstraţi calmul, să nu încercaţi să îl agresaţi în vreun fel-ba din contră-fiţi prietenoşi şi încercaţi prin gesturi şi puţine cuvinte să comunicaţi. Ca să îi puteţi recunoaşte vă informăm că extratereştrii sunt verzi, au ochii bulbucaţi şi mâinile până la pământ." Spre seară, Gheorghe era la coasă. Şi cum cosea el vede un „omuleţ" mic, verde, cu ochii bulbucaţi şi cu mâinile până la pământ. Se apropie încet să nu-l sperie şi îi spune:

- Eu... Gheorghe... cosaş... cosesc.

La care omuleţul îi răspunde:

-Eu... Ion... pădurar... fac treaba mare.

* * *

Ion şi Gheorghe, în tren. La un moment dat primesc de la vecinul de compartiment o banană. Neştiind cum se "utilizează", îl urmăresc pe om cum o desface şi o desfac şi ei. Îl urmăresc cum o muşcă şi Ion muşcă şi el, moment în care trenul intră în tunel. Ion:

-Gheorghe, ai muşcat şi tu?

-Nu!

-Nu muşca, bă, că te orbeşti!

* * *

Un ardelean vine acasă mai devreme şi aude zgomote în dormitor. Se duce în fugă şi-şi găseşte nevasta dezbrăcată, întinsă pe pat, transpirată şi gâfâind...

-Ce-i mă, nevastă, ce ai?

-Am infarct... zice ea.

Ardeleanul dă să fugă să cheme doctorul, când copilul lui de 4 ani zice:

-Tată, tatăăăă, unchiu' Gheorghe este sub pat, în pielea goală...

Ardeleanul se întoarce, ridică pătura şi-l vede pe Gheorghe sub pat dezbrăcat şi zice:

- Păi, bine, mă, nenorocitule, nevastă-mea moare de inimă şi tu umbli prin casă în pielea goală de-mi sperii copilul...

* * *

Ardeleanul ajunge cu maşina la o benzinărie. Neavând prea mulţi bani la el, îl întreabă pe vânzător:

-Cât costă litrul de benzină?

-10.000.

-Dar o picătură de benzină?

-Păi... nimic.

-Atunci picuraţi-mi şi mie 20 de litri în rezervor...

Traian Băsescu: Ah ce bere bună aveţi voi, aici, la Simeria.
Anonim turmentat: Dar şi femei focoase...

Eu nu sunt Vlad Ţepeş ci prefectul Vladu, cât despre Lăbuş acesta nu este Pricăjan ci un maidanez luminat!

SCARA BECALI

Cutremurele se măsoară
Pe scara RICHTER sau MERCALI
Prostia – ce nu vrea să moară –
Pe-o scară unică: BECALI ...

„BĂTRÂNEŢEA PARCĂ-I CIOMU"

Sub un duş, el, gol de tot,
Pipăie un tainic ciot;
Bombăne în barbă omu':
„Bătrâneţea parcă-i CIOMU!"

REVELAŢIA DOCTORULUI CIOMU

Privind un bătrân în baie,
I se luminează faţa:
„N-o tai eu,
Ţi-o taie viaţa! ..."

TEAMA BABEI

Când moşul e luat cu targa,
Îşi tot bagă baba botu':
„Să ai grijă, Nicolae,
Să nu-ţi taie CIOMU ciotu! ..."

ILIE LEAHU

GLOANŢE OARBE

ŞTIRI INTERNE

• Deschide casă fereastra\ Că ţi s – a Băsescu cadastra. Dedat cu biznisurile cu persane şi casetofoane de pe vremea când mâna „Independenţa" prin porturile nisipoase ale Orientului Mijlociu, primarul Traian Băsescu nu a rezistat unei afaceri bune, ocazie nu alta, şi şi – a tras casă mişto şi ieftină în buric de Bucureşti, dar ocolind legea aşa cum pe vremuri dribla vama. Acum, cârmaciului Băsescu, mândră corabia, i s – a agăţat casa aia de persoană ca butoiul de rom de cârligul piratului. Oricât a încercat el, ajutat de un echipaj de consilieri legislativi, să o scoată la mal, a trebuit până la urmă să – i dea drumul cu totul, conform algoritmului cunoscut de toate madamele din port, anume că un cârlig îţi mai montează Timofte la Mafie, dar popularitatea odată fleşcăită, nu ţi – o mai ridică nici specialistele de campanie.

• De ce are lupul coadă. După ce s –au hârâit niţel, Iliescu şi Năstase şi – au lăsat pentru mai târziu ambiţiile totalitariste, pentru a putea ţine piept lupilor reformatori din pădurea Pesedela. Ilici, un bătrân lup siberian cu colţii încă tari, se dovedeşte mai priceput la manipularea haiticului decât Adi, un ursuleţ rotofei şi închipuit, pe care carabina sa Manlicher Magnum 13,57 cu repetiţie, setată pe 23 wild boars/ partidă, nu – l poate ajuta la câştigarea unei astfel de gherile (sub)urbane.

• Dansând ca lupii. În timp ce pesedeii îşi rezolvă ecuaţiile lor fără nici o necunoscută de tipul: Ion + Adelu = tătucu Ilici, ceilalţi, dezmeticindu – se cu pâinea şi cuţitul în mână, s – au repezit cu precipitare să – şi taie felii groase din prăjitura naţională. Conform principiului economic time is money, posturile alea deconcentrate bine plătite şi şpăguite trebuiesc cucerite imediat şi ocupate de cei mai flămânzi afacerişti de carton ai Alianţei. Aşa că bunele gânduri cu care s – a pornit la câştigarea electoratului suferă un fenomen de evanescenţă, dacă, bineînţeles, ele au existat vreodată cu adevărat. Singurele legi bine închegate şi formulate au fost cele legate de majorarea salariilor demnitarilor şi de cheltuielile privitoare la îmbunătăţirea confortului lor (încă 10 milioane de dolari) de parcă până acum stăteau cu curul în spini. În rest, noi biruri pe populaţie: taxe duble şi ilegale de drum, scumpiri nejustificate şi devansate, reducerea subvenţiilor agricole. Toate astea, probabil, pentru a putea respecta deficitul bugetar destul de mic acceptat de FMI şi pentru a le rămâne şi lor ceva de furat, ce mama dracului, doar români suntem cu toţii! Mergeţi voi tot aşa, să vedeţi numai cum or să râdă în 2008 ţărăniştii de procentele voastre.

ŞI MAI INTERNE

• După îngrozitorul cutremur din Indonezia, zvonerii au răspândăcit zvonul că acesta s – ar datora unor experienţe secrete cu un nou gen de armă ecologică. Asta ar explica, ce – i drept, refuzul unor mari state militauriste, cum ar fi USA, de a participa la programul de semnalizare globală. Păi, dacă toată lumea ar putea să monitorizeze mişcările seismice, americanii nu ar mai putea trage un pârţ atomic fără ca oamenii să nu strâmbe din nas la duhoarea împrăştiată de violarea atâtor tratate internaţionale privitoare la experimentele nucleare. (continuarea în Ştiri şi mai externe)

ŞTIRI SUBTERANE

• Hai la groapa cu mahmurici! Presa a auzit de la o arhitectă autorizată că la subsolul Casei Poporului s – ar afla o piscină, construită în anii de aur ai democraţiei, şi a venit să verifice. Un ameţit de pe acolo, cu rol de purtător de cuvânt al Biroului Permanent (permanent ce, beat?) al Camerei Deputaţilor şi – a râs de imaginaţia arhitectei, hăulind sus şi tare că la subsol nu este decât „o groapă de moloz". Dacă nu credeţi, duceţi – vă de vedeţi, i – a mai îndemnat purtătorul pe ziarişti şi s – a teleportat cam pe trei unde spre încă una mică. Ajunşi underground, ziariştii au remarcat admirativ ceea ce crease, ca în basme, imaginaţia omului: un frumos bazin de înot faianţat în două culori, cu vestiare şi corpuri de iluminat, toate noi. Lipsea numai apa pentru ca plesiosaurul din Parlament să se simtă ca în mediul amniotic recomandat. Ca s – o mai scalde, ghidul – director Leşcu le – a turnat în urechi ziariştilor chestii cum că lucrarea e conservă veche de 5 ani, că lipsă fonduri, că bla-bla –bla. Păi, dacă e de pe atunci, înseamnă că e pornită de străbunii voştri din CDR, fie – le în veci pomenirea, şi acum ar fi păcat să nu le terminaţi ctitoria acvatică. Chiar dacă acum mişcarea voastră cu accente DAdaiste îşi dă aere de nivel superior, nu uitaţi că şi voi tot de la un subsol obscur în care s – au pompat mulţi bani aţi plecat.

ŞTIRI EXTERNE

• Tony Bleah. Tony Blair a fost pupat pe buzele moi şi copilăroase de două doamne de etăţi diferite. Se doreşte ca ele să fi folosit sărutul franţuzesc, pentru o mai mare apropiere între cele două ţări, ale căror relaţii au înregistrat în ultima vreme o oarecare răceală.

ŞI MAI EXTERNE (CONTINUARE DE LA ŞI MAI INTERNE)

• Teoria transpiraţiei. Alţi paranoici vorbesc despre un complot extraterestru, adică marţienii ar vrea, cică, să cureţe plajele thailandeze de pământeni, ca să se poată bronza ei albastru în cadrul unui program turistic intitulat: „Din deşertul roşu pe nisipul auriu spălaţi de tsunami pe antene". Pe bune, teoria asta a conspiraţiei începe să depăşească limitele sistemului solar al bunului simţ.

COMERŢUL CU RIDICATUL

• Ciocoii noi şi boi. Un cretinică de deputat liberal de Tulcea, al cărui nume a început deja să putrezească în stuf (Plăvuşcă, sau cam aşa ceva), a propus ca Administraţia Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării, teritoriu compact cu regim special inclus în programul UNESCO „Man and the Biosphere", să fie desfiinţată ca neconstituţională şi, în general, ilegală, iar teritoriul Deltei să fie împărţit consiliilor locale din cele trei judeţe aferente. Ce să facă, oare, consiliuţele cu hălci de ecosisteme atât de proaspete că – ţi curg balele? Păi, să le paseze la întreprinzători de ăştia ca d – l Plevuşcă, care freamătă de nerăbdare să – şi înfigă botul de ştiucă în tot ce Administraţia a reuşit să rostuiască în anii de când funcţionează. Desigur că ideea asta i – a venit nu dintr – o nevoie organică de corectitudine, şi nici direct dintr – o tâmpenie congenitală, ci doar presat de timp, că uite, au mai rămas doar trei anişori şi un pic şi gaşca rechinilor de Deltă riscă să nu se îmbogăţească de tot.

EVENIMENT LITERAR

• Mistreţul cu volţi din arginţi. Acest eveniment ar fi putut să fie trecut şi la rubrica Sport, dacă aş fi fost de acord cu cei care, neavând altă rimă, spun că vânătoarea este un sport. Pe mine însă mă cuprinde un fior poetic puternic (adică la nivel procesual hematopoetic) în faţa imaginii epopeice a aproape două sute de mistreţi doborâţi în zăpada rece a lagărului de la Balc. „Domeniul de vânătoare" al fostului tenizmen mai are în comun cu un lagăr de exterminare întreţinerea îngrijită a construcţiilor şi terenului, hrănirea deţinuţilor şi împrejmuirea cu o reţea de sârmă electrificată. Diferenţa este că mistreţul nu merge la moarte ca omul, bleg şi umil, ci luptă pentru viaţa lui şi se zbate să scape. Altă asemănare este că nici el nu poate face mare lucru când dă cu botul în gardul sub tensiune, este obligat să se întoarcă şi să cadă cu colţii dezveliţi inutil sub gloanţele ubermenschilor, mult mai dotaţi moral în ce priveşte armamentul.

• „Sufletul" acestei manifestaţii de oameni bolnavi psihic, d-l Ion Ţiriac, este un om de afaceri foarte bogat, căruia nu – i lipseşte mâncarea şi care de altfel declară că de foarte mulţi ani nu mănâncă „decât iarbă". Domnia sa este, în acelaşi timp, tată de infractor, alt consumator de „iarbă". Chestia asta vegetariană (care, de altfel, ar trebui să îmblânzească fiara din om), izvorăşte probabil dintr – un complex refulant insuficient digerat de psihiatrii de care are atâta nevoie (în mod sigur mai multă chiar decât de Andreea Marin) şi i se trage fără doar şi poate de la pierderea de două ori consecutiv a Salatierei de Argint. Şi când te gândeşti că azi am fi avut cu 185 de mistreţi mai mult dacă atunci când trebuia Ţiriac ar fi jucat la fel de bine ca Năstase. Ilie Năstase.

SPORT

• Ăsta e sport numai fiindcă nu m – am hotărât încă dacă jurnalele tv care poartă numele ăsta nu s – ar putea regrupa mai degrabă în alte rubrici, intitulate, de pildă, „Jurnalul fotbalistului naţionale", sau la fel de bine „Din lumea lui Mutu care şi cuvântă". Rubrica se deschide, of course, cu Mutu şi ce mai face El, pe unde mai umblă el cu Muta, ce mai gândeşte el şi cerceii lui, a terminat oare de citit „Idiotul", cu cine se mai ia în colţi, pe cine mai regulează, pe ce – şi mai cheltuie banii când nu – şi face tatuaje pe celular şi alte informaţii sportive de mare interes sportiv din viaţa marelui sportiv Mutu care nu face nici un fel de sport fiindcă mai are de ispăşit câteva luni din pedeapsa (prea) blândă a FIFA. După secvenţa obligatorie Mutu urmează, de obicei, alte informaţii interesante, grupate profesional pe 3+1 secţiuni: povestiri cu fotbalişti; povestim cu fotbalişti; din vestiarul gândirii fotbaliştilor; Becali. De obicei, ştirile sportive se termină aici, doar nu o să stricăm un asemenea material valoros cu ştifturi din campionatul mondial de schi, din turneul celor patru trambuline, cu rezultate şi rezumate din handbal, înot, patinaj, tenis, rugby, raliuri, şah şi alte asemenea sporturi minore, care se petrec undeva departe sau aproape şi de care angajaţii pe pile ai televiziunilor ălora nici nu ştiu cu ce tăcâmuri se mănâncă.

METEO

• Vânturi şi râgâieli anticiclonice. Nu mai există nici o scăpare, aici nu mai putem să ne facem că plouă şi să – l marginalizăm pe Busu. Nu, domnule, la rubrica aceasta s – a ţintuit de harta sinoptică cel care s – a consacrat în lumea televizoristică drept prezentatorul meteo care mănâncă la Radu în bucătărie. Cum altcineva nu mai este invitat acolo, îmi vine a crede că RA Roman este meteodependent. Îi oferim cu această ocazie seninului Busu felicitările noastre sincere pentru cea mai longevivă carieră meteorică (mă rog!), o fi un an jumate?, de după 1990, exceptând – o, bineînţeles, pe d – na Romica Jurca, această Gică Petrescu a genului. Cel mai mult îmi place când dimineaţa mitică ăla de la ştirile PROTV, ăla cu fruntea la fel de îngustă oricât ar încerca să – şi tragă scalpul spre ceafă, se dă jme' şi îl plachează pe Busu al nostru, întrerupându – l tocmai în mijlocul unui panseu bine simţit şi făsâindu – i tot schepsisul. Atunci se vede cum creşte presiunea şi apare transpiraţia, iar în ochii lui Busu aproape că poţi să citeşti indicele de confort termic, măsurat ca raport între temperatură şi umiditate, trecut binişor dincolo de pragul de disconfort. Fazele astea merită timpul pierdut cu proteveul.

BUSU IOC

• La închiderea ediţiei. Senzaţional! Maricica a născut un copil în decembrie, şi pe geamănul de frate – su acu', în februarie. Aflăm de la revista presei de pe „Realitatea" (na că n – am reţinut care organ scrise) că o asemenea minunăţie se întâmplă o dată la 100 000 de naşteri, iar până acum s – au înregistrat numai 10 asemenea naşteri, demne de Cartea Recordurilor. Ba să avem iertare! O înmulţire simplă ne arată că pînă acum au avut loc doar un milion de naşteri, ceea ce automat o promovează pe mama mea drept principal candidat la Guiness Book, ea nefăcînd decât un singur personaj, pe mine, toate celelalte femei trebuind neapărat să producă câteva zeci de mii de copii la fiecare naştere, pentru a împlini sporul demografic. Zdravene muieri!

CLENCIURI

În prejma zilei de 1 mai 1984, am participat la o şezătoare literară cu elevi şi cadrele didactice de la Liceul „Decebal" din Deva, împreună cu scriitorii Mircea Sântimbreanu şi Iuliu Raţiu, geograful Gh Neamu, primul cercetător român care a pus efectiv piciorul pe punctul marcat pe hărţi ca Polul Sud, compozitorul–cântăreţ Emil Gavriş şi epigramistul-caricaturist Al. Clenciu. După terminarea întâlnirii, bilbiotecara liceului, d-na profesoară Elena Bulz ne-a invitat la un modest „protocol", cu sucuri şi prăjiturele. Fiind ajun de Armindeni (sărbătoarea proroculul Eremia) distinsul coleg, în prezent atingând venerabila vârstă de 98 ani, mi-a dedicat o epigramă, însoţită de o schiţă a profilului meu, publicate abia după 1989, datorită versurilor cu aluzii religioase, pe care le reproducem mai jos, însoţite de autoportretul lui Al.Clenciu şi o dublă şarjă prietenească literară şi grafică:

Cum te cheamă Irimie
Îţi doresc iubite bard
Când comiţi vreo poezie
Să nu dai ... cu bâta-n gard.

Emil Gavriş, hâtru şi inspirat cum se arăta la toate serbările la care participa grupul nostru, aflând că aş avea ceva relaţii mai apropiate cu o frumoasă domniţă locală (din întâmplare prezentă la „agapa" noastră) s-a lăsat furat de inspiraţie şi a compus următorul catren, cam acid:

De iubita ta din Deva
O părere bună n-am
Se îmbracă doar la „Eva"
Şi se dezbracă la ... „Adam".

Desigur eleganta deveancă puţin stingherită, s-a înroşit, fâstâcindu-se, la care Clenciu, fin observator şi mare domn, a reparat (aproape) gafa lui Gavriş, înseninând-o pe cea în cauză cu un madrigal, care a destins atmosfera, adresându-i-se galant:

Ce ochi ai doamnă şi ce gură,
Şi într-atât mă ispiteşti
Că ţi-aş propune-o aventură
...
Dar ... ce mă fac, dacă primeşti !?!

IRIMIE STRĂUŢ

MONICA ŞI IONICA S-AU JUCAT CU FOFÂRLICA

Debutante în regia autonomă a politicii, două deputate de Hunedoara, Monica Iacob Ridzi (PD)şi Constanţa Ionica Popescu (PUR) susţin cu fervoare că s-ar fi gândit în acelaşi timp la un angajament ce ar trebui adus Legii 18/1991, ce se referă la cvasieliminarea taxei de scoatere din circuitul agricol a terenurilor intravilane. Cum-necum Ionica susţine că a fost inspirată de jalbele unui decan în timp de Monica a fost atinsă pare-se de harul inspiraţiei într-una din nopţile de veghe anterioare semnării celebrei petiţii pentru susţinerea diabolicului rumburak Cozmin Guşă.

Evoluţia ulterioară a evenimentelor avea să dovedească faptul că Băsescu are o aversiune pentru femeile cu talente de actriţe ce i-se strecoară printre degetele prezidenţiale astfel încât, pentru a nu avea soarta frumuşelei manipulate Lavinia Şandru, candida Monica a scos asul câştigător din mânecă, un amendament menit a o descotorosi de toate anatemele.

În ceea ce o priveşte pe Ionica, caracterizată ca fiind mai molatică, aceasta nu a apucat să-şi omologheze iniţiativa la Parlament dar nu-i plângem de milă.

Poate că până la urmă geniul pustiu ce a propulsat-o în buduoarele politicii nu va fi atât de influenţat de un singur număr. De înregistrare.

SCRISOARE CĂTRE SENATOR

Noi nu o să ne facem bine niciodată
Mereu vom suferi de miopie
Simţindu-ne conştiinţa vinovată
C-am mai votat odată o utopie

Puteaţi să faceţi în alte părţi avere
Puteaţi să fiţi un bun samaritean
Să vă voteze alte mamifere
Nu bietul sărăntoc hunedorean

Acum când v-aţi văzut iar senator
Cu saci în căruţă, graţiat
Mai amintiţi-vă de noi cu dor
Sărmană turmă cu destin striat

N-aveţi la dumneavoastră-n farmacie
Medicamente pentru a-l nost' şomaj
Nici pentru crunta, oarba sărăcie
Pe care-o înfruntăm plini de curaj

Dar dacă totuşi votul l-aţi luat
Şi ne-aţi promis măreţe compromisuri
Mai zăboviţi puţin de prin Regat
Prin ale noastre crâncene abisuri

Această boală e o boală rară
Scriaţi odat' şi acuma tot mai rar
Căci a-ţi uitat poate întâia oară
C-aveţi un Cabinet Parlamentar

Ne-am gândit să scriem ca la piaţă
Printr-un soi ciudat de testament
Că avem şi noi un drept la viaţă
Demn de exprimat în Parlament

Mai dă-ne Doamne încă un mandat
De viaţă scurtă şi sărăcăcioasă
Şi nu uitaţi de aia v-am votat
Să mai veniţi şi pe la noi pe acasă

UN GRUP DE ALEGĂTORI HUNEDORENI

JURNAL APOCRIF DE PREFECT SUDIST

Fusăi să văd autogara din Deva. În loc de călători văzui numai saci de var, ciment, suluri de rogojini asfaltate şi alte drăcovenii. Fi-le-ar muica de râs de pesedei că până şi printre traseişti au dat iama.

Am ocheat mai multe lighioane prin instituţiile dezacordate , boşorogi de modă veche ce nu vor să lase fotoliile călduţe de nemuncă unor guşaţi mai tineri.

Unuia chiar i-am spus: nu vrei bre, mata să te dai la o parte că nu mai vezi nici la juma' de metru şi mai bine ar fi să te bagi repejor sub plăpiumoară. Olelei, ce mutră a făcut de parcă ar fi vrut să mă mănânce.

Titlurile de glie dispar pe zi ce trece de parcă a intrat Ebola în ele. Iar primarii şi secretarii se lipesc ca muştele de miere atunci când vine vorba să-şi împroprietărească cu tarlale rudele şi cumetrii.

Până şi secretarul general Ştefan s-a făcut că uită Biblia şi Constituţia atunci când dealerul din Orăştie lăcrima de zor pentru a-şi depune jurământul de subprefect. Aşa încât nu m-am putut abţine să nu îl încondeiez cu nişte apostile demne de glasul roţilor de tren, care l-au ajutat în final să îşi scrie mai uşor demisia.

Avut întâlnire cu pescari şi vânători nemulţumiţi de burduhănosul Jenel ce a devalizat toată păstrăvăraiele şi săbăticiunile autohtone. În plus, veneticul se comporta ca un satrap, băgându-le mâna adânc în buzunare. Fără nici un fel de reţinere îl prinsei la insectar pentru trecerea pe linie moartă şi valorificare la parchet.

Mari bătăi de cap îmi dau neprihăniţii de directori cu patalama de funcţionari publici ce urlă în gura mare că n-ar fi chipurile pesedei ci puradei, că ar fi persecutaţi de noii stăpâni şi câte şi mai câte. Nu-i nimic că şi aşa scăpare nu mai au odată ce au fost trecuţi pe lista lui Vladu.

Efectuat un raid fulger pe traseul Deva-Hunedoara deservit de Ruintrans. Împreună cu opecişti şi arerişti am oprit toate sicriele zburătoare la Sântuhalm în timp ce la nici două suliţe distanţă echipa lui Poantă se făcea că verifică celălat sens.

Bieţii călători sughiţau zbârciţi de frig şi gaze ca nişte saltimbanci, blestemându-şi zilele că nu s-au născut pe riviera franceză. Pe moment, simţii în nări un mare val de mânie nu împotriva şoferilor, simplii manipulanţi, ci împotriva patronilor îmbuibaţi. Abia aştept să vină vara şi noua licitare a traseelor când aceştia vor putea merge să transporte saci de cartofi şi lubeniţe putrede.

Dacă eşti rău de clanţă şi spui ce nu trebuie, adevărul adică, eşti un om nenorocit. Toţi sar cu gura pe tine, ce-i cu ăst sudist care se răţoieşte la noi de parcă n-ar şti că din deliorman este Gala Galaction, Marin Preda şi însuşi maestrul Adrian Videanu. Creadă ce-ar vrea, mie mi-a ieşit până acum pasienţa, da' muică, nu mă pot împăca cu gândul că am ajuns paratrăsnetul tuturor derbedeilor şi mahalagiilor din opoziţie şi nu numai. Păi cum să scot toate castanele încinse din judeţul ăsta roşu în timp ce şefii partidelor de la putere culeg toate bazele. Bre, asta zău nu-mi place deloc.

MISTI CIZME

„Cazacu s-a mişcat bine" ne anunţă o publicaţie hunedoreană despre primarul pesedist din Brad. Perfect de acord cu asemenea afirmaţii suntem şi noi: şi-a tras locuinţă, va acoperii scena din Parcul Tineretului unde urmează să organizeze numeroase spectacole cu formaţii en-vogue pe banii publici, din aceleaşi fonduri urmând să fie finanţat un monument simbolic intitulat Lupoaica cu puii (de leu greu) şi a „uitat" să repare drumul demn de Obcinele Bucovinei ce traversează oraşul. Vorba aceea, nebunului doar tichie de mărgăritar să-i pui.

Excluşii din ex-PNŢCD Hunedoara nu se înghesuie să revină în recent vopsitul partid popular. Aceasta îndeosebi din cauza actualei conduceri acuzate de incompetenţă, lipsă de parale şi şomaj prelungit.

Din această cauză toţi sponsorii au dat bir cu fugiţii ca şi jumătate din sediul care a migrat cu hotărâre de consiliu legală la Alianţa Populară.

DUPLICITATE

VÂNZĂRI

• Scriitoarea deveancă, membră a Uniunii Scriitorilor și specializată în organizarea de ciolhanuri literare, vând cantități importante de maculatură apărută sub egida unor diverse edituri, volume care din pricina algoritmului politic nu au mai putut fi vândute unor instituții și licee județene.

• Vând urgent haină de blană naturală, mărimea 44-48, adusă recent din Anglia unei tinere suple 20-30 de ani, oferind un discount substanțial pentru o probă în apartamentul proprietate personală.

ÎNCHIRIERI

• Primăria Ghelari oferă pentru închiriere sau cumpărare apartamente de subzistență cu orificii goale necesare aerisirii conform normelor UE pentru toți șomerii din Hunedoara și Călan aflați în stadiul de moarte clinică.

Apartamentele pot fi destinate, după cerințe, și amenajării de ciupercării, ienupări ori stâne, în cazul celor situate la parter. Doritorii se pot adresa instituției la adresa din Strada Circumglaciațiunii, situată în preajma vârfului Rusco-Indian.

ANGAJĂRI

Inspectoratul de Poliție organizează un concurs pentru ocuparea unui număr de 35 posturi vacante de agent de poliție de ordine publică în birou și subagent de siguranță publică în stradă. Cele mai multe posturi vacante sunt pentru Poliția Deva, grav decimată de molima P.N.A., precum și pentru polițiile subalpine din Valea Jiului, Lupeni, Petroșani, Petrila și Vulcan.

Candidații trebuie să fie absolvenți a cel puțin unui liceu cu diplomă de bacalaureat, să aibă cetățenie română sau aromână, să cunoască minimum trei limbi străine, de preferință ruteana, maghiara sau moldovineasca plus limba paternă, scris și gesticulat cu pulanul, să nu aibă excedente penale și să prezinte un comportament corespunzător față de participanții la traficul de zi și noapte de la orașe și sate.

Pentru a ocupa unul din locurile scoase la concurs, doritorii trebuie să treacă trei probe. Prima probă a concursului va consta în test scris de tip vilă care cuprinde 45 de dotări, începând cu geam termopan și terminând cu piscină. Următoarea probă va fi de tip oral și va consta într-un interviu împănat cu sudalme, țipete, invocări, răgete și alte sunete specifice. La ultima probă persoanele înscrise vor fi evaluate în funcție de următoarele performanțe fizice, lovitura cu pulanul/60 secunde, aruncatul cașchetei în lungime, căderea în groapă după 20 de beri consumate și goana cu bicicleta după interlopi dotați cu B.M.W.

• S.C. SKAYROM SRL Deva, societate cu lohn limitat angajează cusătorese din cătunele îndepărtate ale județului unde veștile despre veniturile medii ale românilor ajung cu o întârziere de doi-trei ani. Se asigură condiții extrem de favorabile pentru munca în folosul angajatorului, norme suprasolicitante, bonuri de consolare, salarii amețitoare și transport gratuit cu autobuze casate ce degajă gaze aromoterapeutice.

Cerințe minime, clasele unu-doi, mâini tăbăcite și coloane vertebrale obișnuite cu temenele. Interviuri în fiecare zi de 13 a lunii în curs, într-o parcare din apropierea gropii de gunoi a Devei.

MATRIMONIALE

Tânăr drăguț, 34 de ani, ochi căprui doresc comunicare orală cu o tânără extrasenzorială, iubitoare de animale și oglinzi.

CITAȚII

• Numiții Botoș Ilie și Gheorghișan Corina, procurori în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt citați cu orcanul să participe în calitate de acuzați pentru lezarea imaginii primarului Devei, Mircia Muntean, la un nou termen, 31 martie a.c., al procesului intentat de acesta. Daunele de șase miliarde de lei solicitate, juma'- juma' de fiecare procuror reprezintă cheltuieli de aeroport, masă rece, oprobiu public și leziuni semantice urmând a fi indexate în funcție de indicele de înfometare a leului greu și de fiecare neprezentare la proces, bașca recuzarea judecătorului care nu vrea în ruptul capului să audieze martorii primarului.

PIERDERI

• Pierdut moară ultra-performantă, cumpărată pe banii statului român la Deva. Pentru informații suplimentare de contactat „patrulaterul" B.R.D. – I.P.J. – D.G.F.P. Hunedoara – Boromir (Stăpânul Inelelor). Recompensa se încasează de la sediul P.N.A.

• Pierdut post și decorații Ordinul „Meritul pentru învățământ" în grad de ofițer plus comandor acordate în ultimele sale zile de președinte de către Ion Iliescu unor stimabili dascăli hunedoreni Descoperitorii sunt așteptați peste patru ani, după noile alegeri, la ghilotină.

COMUNICAT

Consiliul Județean Hunedoara anunță cu profund regret respingerea cererii societății comerciale Ispat Siderurgica S.A. Hunedoara alias MITTAL STEEL de scutire de la plata obligațiilor datorate bugetului județean în valoare de 4.046.639.428 de lei și așteaptă cu interes momentul în care această derizorie sumă va fi virată la buget spre veșnica pomenire a relațiilor de prietenie româno-indiene.

Totodată, instituția județeană își reafirmă disponibilitatea de a acorda asemenea înlesniri la plata datoriilor, în cazul imposibilității achitării debitelor restante de către citadela siderurgică începând cu anul 2011, după deplina integrare în Uniunea Europeano-Musulmană a țării noastre și privatizarea ultimelor ruine ecologice.

MAGIE ALBĂ

Celebra prezicătoare Vezica dezleagă farmece și făcături atât în plan fizic cât și în plan sentimental, aduce persoana iubită înapoi, îmbrăcată sau dezbrăcată, după preferință, aduce noroc sau ghinion celor plecați în străinătate făcându-i bogați sau lăsându-i fără nici un chior în buzunare, eliberează țeparii de blestemele și răzbunările păgubiților, unește pe cei despărțiți de socrii, amanți sau lesbiene, vindecă alcoolismul, impotența financiară, epilepsia, bolile lumești și scoate argintul viu din cei posedați de mania titlurilor academice și a doctoratelor de orice fel.

• Andreea din Orăștie, după numai șase ani de la terminarea școlii generale a fost nevoită să ia calea parcărilor pline de TIR-uri turcești procopsindu-se cu o boală rară, vulgaris efemerida.

Doar cu ajutorul doamnei Vezica, aceasta s-a vindecat, în plus în viața sa apărând și Sergio, un italian expotent de 65 de ani, patron prosper în România și fost poștaș în Santa Lucia, care, fără ezitare, a cerut-o în căsătorie după numai două zile și două nopți de covrigăreală.

• Farmecele și blestemele l-au dus pe Iulică la sapă de lemn după ce a țepuit doi angrosiști de zece tiruri cu bere, șase vagoane de îngrășăminte chimice și optzeci de baxuri de cosmeticale. Apelând la doamna Vezica, aceasta a reușit să se reabiliteze spectaculos, fiind în prezent proprietarul unui cimitir de 2.000 metri pătrați și al unui viitor bordel cu 16 camere, după ce a reușit să mai dea o țeapă răsunătoare Băncii Comerciale Române.

• Violina a rămas dezamăgită în dragoste, deoarece bărbatul, alcoolic notoriu, o neglija profund. Cu ajutorul doamnei Vezica și a unei rochii transparente, tânăra femeie și-a regăsit fericirea în magazia buticului de la parterul blocului vecin, acolo unde patronul obișnuiește să își facă de două ori pe zi inventarul.

• Rămas pe drumuri sub guvernările pesediste și cederiste, Viorel se afla în pragul disperării, când nici după victoria Alianței nu era luat în seamă de nimeni.

La sfatul doamnei Vezica, acesta a dăruit o icoană din foițe de aur tapetată cu ceva verzișori unui important lider politic, acum fiind în cărți pentru ocuparea unui post de director la o instituție unde lunar numai comisioanele însumează peste o sută de milioane de lei.

Rezolvările sunt gratuite în toate zilele săptămânii, cu excepția duminicii, când sunt așteptate persoanele rezolvate cu donații cuprinse între salariul mediu pe economie din România, și cel din Danemarca.

Literatura lui Valeriu Butulescu - premiată în Canada

Toronto este nu numai cel mai mare oraş al Canadei, dar şi cel mai numeros centru al diasporei româneşti din acestă ţară. Românii stabiliţi la Toronto sau în împrejurimi (în număr de peste 75.000) constituie deja o comunitate distinctă, bine organizată, care face eforturi mari pentru a ţine legătura cu limba şi civilizaţia patriei mamă.

Biserica a fost şi rămâne un liant etnic deosebit de puternic. Pentru a înţelege mai bine dimensiunea vieţii spirituale de aici e suficient să amintim că la Toronto funcţionează trei parohii ortodoxe române („Sfântul Ioan Evanghelistul", „Sfinţii Trei Ierarhi" şi „Sfântul Dumitru"), cinci biserici ortodoxe române („Sfântul Gheorghe", „Sfântul Andrei", „Toţi Sfinţii", „Sf. Ioan Botezătorul"şi „Învierea Domnului"), două biserici greco – catolice române („Bunavestire" şi „Fericitul Ieremia Românul"), o biserică baptistă română şi o biserică penticostală română.

Alături de religie, cultura vine să amplifice coeziunea spirituală a diasporei româneşti. În uriaşa metropolă canadiană funcţionează un teatru românesc (Teatrul „Majestic", condus de regizorul Ilie Stelian), o formaţie corală de prestigiu („Armonia") dirijată de profesorul Augustin Medan, mai multe publicaţii, dintre care cea mai citită rămâne revista „Observatorul", al cărei redactor şef este omul de cultură Dumitru Popescu. Revista şi-a înfiinţat şi un cenaclu literar, care a strâns în jurul său numeroşi scriitori, dar şi slujitori ai altor nobile arte. Dintre membrii cenaclului „Observatorul" amintim pe scriitorii Mircea Tămaş, Ovidiu Creangă, Christine Dumitriu, Narcis Zărnescu, Lucian Bureriu, George Georgescu, Florentza Marincu, Dan Ghinea, dar şi alţi artişti, precum Nicăpetre (sculptor), Aura Urziceanu (cântăreaţă), Stana Bunea (harpistă), Georgiana Bălănică (pianistă), Catrinel Tudor (violonistă), Olga Adam (pictoriţă) şi alţii.

Chiar dacă sloganul revistei „Observatorul", înscris la loc de cinste pe frontispiciu, coincide cu deviza apusei monarhii române (Nihil sine Deo), publicaţia evită orice partizanat politic, fiind o tribună obiectivă şi imparţială a culturii naţionale. Pe prima pagină a primului număr din acest an tronează portretele lui Eminescu şi Caragiale, piloni de rezistenţă ai spiritualităţii neamului, amândoi născuţi în luna ianuarie.

A devenit deja o tradiţie decernarea premiilor anuale ale Cenaclului şi Revistei „Observatorul", acordate pentru „promovarea limbii, artei şi culturii româneşti". Juriul a acordat Premiul special pentru anul 2004 scriitorului petroşenean Valeriu Butulescu, pentru creaţia sa aforistică publicată în Canada. Deşi locuieşte în Valea Jiului, la 6000 km distanţă de Toronto, Valeriu Butulescu este, începând cu anul 2003, colaborator activ al revistei „Observatorul", în paginile căreia deţine o rubrică permanentă în care i-au fost tipărite câteva sute de aforisme. Traduse în limba franceză, aceste aforisme au fost reunite într-un elegant volum, intitulat „APHORISMES", prefaţat de Cezara Kolesnik, publicat de Editura „Maple Red" din Toronto. Volumul a fost prezentat la cel mai important târg de carte canadian „Le Salon du livre de Toronto et son Festival des ecrivains" , ediţia XII –a, organizat în toamna anului trecut. Despre modul cum a fost percepută în Canada creaţia scriitorului din Petroşani (membru al cenaclului literar Boema) ne spune multe Cezara Kolesnik în eseul prefaţă al cărţii, din care reproducem un scurt fragment:

„Autorul român Valeriu Butulescu prezintă o antologie de aforisme, de data aceasta în faţa unui public de limbă franceză. Este o tentativă temerară de a prezenta altei culturi, într-o altă limbă, un eşantion de gândire românească. Punctele comune ce le descoperim în aceste scurte formule literare ne fac să credem că apropierea celor două culturi devine mai accesibilă prin intermediul aforismului.

Cartea „APHORISMES" este o dovadă elocventă a eternităţii acestei specii literare."

DAN ALEXE

ADEVĂRUL DESPRE ARDEAL

Mărturisesc cu toată sinceritatea că, în baza cunoştinţelor de filologie ce le-am dobândit în cursul studenţiei la Universitatea din Cluj, unde studiile lingvistice ale profesorului Nicolae Drăganu se bucurau încă de susţinută preţuire, am rămas cu convingerea că substantivul "Ardeal" provine din maghiarul "Erdely" şi am constatat apoi că mulţi colegi, prieteni şi cunoscuţi au aceeaşi părere, fapt ce se datora ideii susţinute de universitarul clujean susmenţionat şi, desigur, de mulţimea studiilor ce răspândeau în mod deliberat această aserţiune.

Cu aceeaşi sinceritate – asociată de data aceasta unei autentice bucurii datorate descoperirii unui mare adevăr – mărturisesc că am trăit emoţii de luminoasă şi totală satisfacţie, la citirea cărţii "Ardealul, pământ şi cuvânt românesc" de Paul Lazăr Tonciulescu, tipărită la Editura "Miracol" în 2001. În cele 400 de pagini eruditul lingvist şi istoric Paul Lazăr Tonciulescu demon-strează – în baza unui volum impresionant de date, documente şi informaţii adunate de 15 ani – în mod absolut convingător adevărul enunţat ca o sentinţă definitivă şi irevocabilă în titlul atât de sugestiv al operei sale.

Împărţită în patru părţi, care cuprind în totalitatea lor 11 capitole, lucrarea "Ardealul, pământ şi cuvânt românesc" oferă cititorului o cercetare exhautivă a tematicii abordate, epuizând practic toate izvoarele posibile, studiate în baza metodei pluridisciplinare ce i-a permis concluzii ştiinţifice impuse prin însăşi forţa argumentării documentare.

Bun cunoscător al limbilor: latină, greacă, germană, franceză şi maghiară, autorul a apelat într-o mare măsură la texte vechi, la "... documente neanalizate până în prezent, precum şi la mărturii şi cercetări ale unor cronicari şi savanţi europeni de mare prestigiu, insuficient prezentate sau uneori ignorate cu bună ştiinţă", realizând în cele din urmă "... cel mai vast şi cuprinzător studiu publicat la noi în ţară pe tema continuităţii poporului român în spaţiul carpato-danubiano-pontic."(p. 8-9).

Cu privire la tematica principală a lucrării sale, Paul Lazăr Tonciulescu îl citează, între alţii, pe Johann Michael Wolff cu o amplă şi minuţioasă demonstraţie ştiinţifică bazată pe elemente din limbile: celtică, latină, irlandeză şi cea folosită în Bizanţ, concluzionând obiectiv şi tranşant: "Românescul Ardial, Ardeal este străvechiul nume al ţării Daciei (...) Deci românescul Ardial, Ardeal este străvechiul nume al acesteia (al Daciei n.n.), iar ungurescul Erdel este o simplă copie a lui Ardeal ..." (p. 215).

În sprijinul ideii continuităţii poporului român în spaţiul carpato-danubiano-pontic, precum şi a originii române a substantivului "Ardeal", Paul Lazăr Tonciulescu foloseşte unul din cele mai clare , concise şi convingătoare citate din scriitorul german A. Schmidl: "Că românii au locuit în Transilvania înaintea ungurilor este deja dovedit prin faptul că majoritatea aşezărilor şi munţilor nu poartă decât nume româneşti. De asemenea, Ardealu, numele românesc particular pentru Transilvania, nu vine nicidecum din numele unguresc Erdely"(p. 208).

La rândul lor şi scriitorii români interesaţi de problema originii române a substantivului "Ardeal" au ajuns la aceeaşi concluzie în cercetările lor. În acest sens istoricul Ion Marţian consemnează: "este constatat că la scriitorii bizantini era în uz numele de Ardalos pentru Ardealul nostru încă din timpurile când Ungurii nu erau trecuţi pe teritoriul european." (p. 212); iar poetul Cezar Bolliac afirmă: "Cât despre Transilvania, aceasta este vechea Ardelia cea îndepărtată a Dacilor." (p. 208).

Lăsând cititorului plăcerea de a se bucura în intimitate de textul bogat, generos, atractiv, animat de adevăr şi înţelepciune al lucrării, oprim aici incursiunea în conţinutul său precum şi înşiruirea de citate ilustrative, nu însă înainte de a reda, în finalul succintei noastre intervenţii, ultimul gând cu care-şi încheie autorul "Introducerea" la această carte luminoasă şi optimizantă:

"De aceea cu mândrie şi durere în suflet trebuie să afirm şi eu că în voi ungurii plânge originea voastră românească. Aţi avea mai mult de câştigat dacă v-aţi întoarce la sânul neamului care v-a adoptat şi înfiat şi care are o istorie cu care vă puteţi mândri alături de noi.

Atunci de abia ne-am iubi ca nişte fraţi adevăraţi ce suntem." (p. 14).

PROFESOR DUMITRU SUSAN

Un boom editorial ca un tsunami profit?

DAN BROWN – CODUL DA VINCI (CONTESTAREA NOULUI TESTAMENT ...)

Editura RAO – I.- P.Company, 2004

Depăşind succesul mondial al lui Harry Potter, romanul lui Dan Brown (un pseudonim), este uşor de parcurs prin reţeta de policer, amintind-o pe cea a "Numelui Rosei "(Trandafirului), a semioticianului Umberto Eco. De fapt o formulă pentru digestie uşoară, a consumatorului de tip occidental de literatură. Personajele principale sunt "băieţii buni", criptologii Sofie şi Langdon, un yankeu atipic, din lumea experţilor cercetărilor în domeniul religiei şi a mitologiei. Cartea este impregnată de date şi trimiteri la arhivele secrete, inclusiv cea a Vaticanului, pentru a "desconspira", a "revela" (parafrazic apocaliptic), ceea ce ei numesc "cea mai mare fraudă sau farsă din istoria actuală a omenirii"! Anume, cf. unor documente ocultate sau greu accesibile, Graalul este, de fapt, organul genital al Mariei Magdalena, care ar fi fost amanta lui Isus, şi ar fi avut chiar urmaşi! Ceea ce i se contestă mântuitorului, nu este existenţa istorică, ci Divinitatea Sa. Ar exista o confrerie secretă, care s-ar fi constituit după primul Conciliu catolic, prin care, se spune, papalitatea întemeiată de Petru, ar fi votat divinitatea lui Hristos; iar lui Constantin, creştinizat "fără voia lui", pe patul de moarte, i se atribuie gestul creştinării şi dezvoltării ulterioare a creştinismului, ca act de salvare a unităţii Inperiului Roman.

Cartea despre confereria Opus Dei (Opera Domnului), este plină şi de alte, incredibile, şocante dezvăluiri, lăsând impresia paradoxală că ea însăşi ar fi tot o ... conspiraţie! Crima nu lipseşte din anchetele poliţiei sau ale unor păstrători ai secretelor perpetuate prin secole, decodarea ciclică, ingenioasă, a ceea ce a fost "Codul da Vinci", fiind palpitantă. Sunt nuanţate acţiuni massonice, iar printre marii maeştrii şi templierii evocaţi în carte, nu lipsesc Newton, Da Vinci, Victor Hugo sau J.Cocteau!

Lui Da Vici, în opera căruia ar fi înscriptate mesaje oculte, i se atribuie rolul de vârf al cărţii. Într-o pânză aflată la Luvru (?), variantă a celebrei "Cina de taină", la dreapta lui Isus ar fi, în travesti, Maria Magdalena, prostituata demonizată biblic care ar fi stârnit illo tempore gelozia exprimată biblic (!) a lui Petru şi a altor ucenici. Iubirea carnală (însămânţarea)ar fi simbolizată de Pentagramă, ritul magic a lui Venus – Fecioara, etc., fiind disimulate de fapt în ritul creştin îndeosebi catolic. Romanul lui Dan Brown este, pentru drept-credincioşi, poate o ispită, pentru curioşi o saţietate şi pentru uzufructul celor mulţi, probabil un simplu policer modern, candidat – monstru la cinematografia de mare câştig.

Înţeleg că acelaşi autor a mai avut un succes, "Îngeri şi demoni", şi că tirajul actualului best-seller creşte impetuos, deşi cartea a stârnit reacţii fără precedent în lumea creştină.

Editura RAO, care subtextuează prudent – deontologic echidistanţa faţă de afirmaţiile prea simplu a fi numite blasfemii (sau erezii), iar cititorul neiniţiat este în voia artei policer-Hollyvood a la americane!

Desigur, există numeroase şi verificabile surse documentare referitoare la ultimii 2000 de ani, ai Erei Creştinismului.

Omenirea, planeta, au orbitat timp de 2000 de ani în Era Peştilor (Zodiacal Constelaţia Peştilor), aşadar sub semnul creştinismului, spune Dan Brown, citând experţi. Cu anul 2001, intrăm în Era Vărsătorului, care ar coincide cu profeţita eră a Păcii universale şi a doua Venire a lui Mesiah. Aş opri aici câteva din impresiile fulgurante ale lecturii. Cum în acest an, în ţara noastră, constatăm o hemoragie de "profeţi", "iniţiaţi", "magi" televizaţi şi jucând tontoroiul în media consumistă, lacomă de tiraje, observ doar că fenomenul acesta pare a face parte din aceeaşi parcă universală conspiraţie, malefică-versus-benefică (sic, n!) ce acutizează biblicele semne apocaliptice.

Observaţie: Şi că, după cum ştim, noi nu suntem în anul numărat 2005 ci, urmare a unei erori a calendarului gregorian, am fi de fapt în anul 2001, deoarece patru ani de la naşterea lui Hristos au fost eronat înscrişi. Unul dintre cei ce se dau drept profeţi (vezi O-TV şi altele), Istrate, pare-mi-se, spunea că ar fi avut viziunea apocalipsei pentru anul 2001 ... Fără a cădea în confuzia indusă de astfel de subiecte bizare, oricum, ar fi de meditat dacă nu cumva dl Istrate (şi cei ca el), este ignorant al sus-constatatei erori prea-omeneşti ... Dacă e aşa, atunci profeţia sa neîmplinită în iunie-iulie anul trecut, ar fi de revizuit??? Doamne fereşte-ne! (Vom vorbi ... la toamnă,n)

Revenind la carte, consider că ea trebuie citită, ci nu ocolită. O dezbatere deschisă larg, poate ar fi necesară, într-o lume în care alegoricul, metafora, parabola dar şi pseudo-iluminarea, cad sub derizoriul globalizării ... profitabile, într-un autentic BUUM financiar, de astă dată editorial!

EUGEN EVU

CRONICI ANACRONICE

MANELO JAZZ

Este inutil să mai discutăm asupra fenomenului manelelor din punctul de vedere al oportunităţii lor în cultura românească. Faptul că ele există şi se ascultă atât de intens are rădăcini ascunse în educaţia fiecăruia. Nu pot fi condamnaţi autorii acestor cântece cu iz oriental decât în măsura în care fără consimţământul publicului ar forţa şi ar crea lucruri indigeste.

M-am oprit asupra existenţei acestor manele şi am încercat să le înţeleg. Cu toate că sunt lipsit de instrumentele unui folclorist am folosit pentru această analiză întrucâtva superficială poziţia unei persoane culte şi dispuse a accepta evidenţa.

După îndelungi reflecţii şi după ce mi-am înfrânt într-un mod inexplicabila deprimare pe care o simţeam ascultând vreo manea prin piaţă sau printr-o maşină luată la ocazie am avut o revelaţie. Maneaua este un echivalent al secolului XXI al jazzului din mijlocul secolului XX. Autorii acestor cântece sunt persoane de etnie minoritară care suferă de un sentiment de frustrare şi care încep să se stratifice în condiţiile creşterii libertăţii individuale. Bluesul şi swingul îşi găsesc un straniu echivalent în cântecul de jale şi cântecul de petrecere (bairam). Ştiu că un solist cântă o melodie tristă despre despărţirea de fraţii săi, melodie care dura peste 20 de minute. Idei de genul "nobody know you when you're down and out" nu sunt necunoscute în versurile manelelor. Teme ca duşmanii şi copii sunt vârful preferinţelor pentru melodiile lente, de jale.

Problemele încep cu adevărat şi condamnarea manelelor cred că de aici porneşte, de la cântecele vesele, de petrecere. Departe de a fi aluzive acestea sunt lipsite de orice mister şi uneori excesiv de ridicole. "Saturday night fish fry" este de obicei petrecerea dintr-o discotecă de la ţară sau dintr-un orăşel de provincie unde un oarecare vagabond "cu suflet bun" moare de dragul unei "puştoaice" şi încearcă să o abordeze sau chiar dansează cu ea şi o mângâie pe buric şi ... tot aici sunt incluse şi acele cântece gen "Natural born killers" în care o echipă tot de vagabonzi face ravagii în lupta cu alţi duşmani sau în care un urmărit general se ascunde şi cu "cagula pe faţă" va dispera de viaţa trupelor de ordine venite să-l ia de lângă copilul său. Unele cântece merg până într-acolo încât au versuri explicite. Din ultimele tendinţe pe care le-am notat în celebrul talk show Pruteanu vs Guţă şi Adi de Vito am observat că lumea maneliştilor profesionişti dezavuează cântecele explicite şi încearcă să se rezume la temele clasice. Maneliştii înşişi pătrund în show biz prin emisiuni, interviuri şi luări de poziţie în diverse chestiuni care îi privesc. Cu toate acestea la auzul unor melodii este imposibil să ne gândim la cea mai mică influenţă a muzicii negrilor. De exemplu cel care spune că "aurul atârnă greu acum la pieptul meu/Şi am un BMW seria şapte/ Cu numele meu pe acte" nu mai are legătură cu nimic din lumea dragostei neîmpărtăşite sau a problemelor de viaţă sau ale oricărui om.

Este deasemenea interesant felul în care se transmite cultura manelelor. În Bucureşti sunt ceva posturi de radio pirat care difuzează manele. Sâmbătă seara sunt de obicei emisiuni cu dedicaţii în care crainicii voioşi comunică cu ascultătorii, provoacă ascultătoarele la confesiuni intime şi dedică plini de respect melodii unor indivizi numiţi numai cu porecle. Să te opreşti asupra unor porecle este foarte ciudat. Nume ca Sugataru imi vor veni mereu în minte şi mă voi gândi mereu de unde au pornit. Posesorul poreclei Scena care este probabil din Baia Mare mă întreb dacă are vreo legătură cu casa de cultură sau a fost maşinist sau sufleor sau, mai mult, chiar cântăreţ.

Este desigur empirică această asemănare între arta negrilor de a cânta blues sau swing şi arta unor oameni înzestraţi cu un simţ muzical indubitabil care crează melodii ce se adresează unor instincte primare, mai degrabă decât unor rezonanţe sufleteşti. Cu toate acestea e bine să nu ne stăpânim râsul când auzim câte o manea prin piaţă, câte un hit a unor luni, găsit pe cea mai vândută casetă din sezon. Lângă mine locuieşte o domnişoară de familie bună. Cu câţiva ani în urmă discuta plină de patos cu o colegă despre comentarii şi despre şcoală. O perioadă bună de vreme am văzut-o mergând pe drum cu cărţile de şcoală la piept. De curând, împreună cu prietenul ei, am văzut-o ieşind dintr-un bar unde chiulesc elevii şi fumează feriţi de ochii părinţilor sau a profesorilor. Acolo se ascultă manele. Machiajul i-a devenit uşor vulgar şi privirea suspect de directă. Că o tot văd venind de la localul cu manele îmi amintesc de ea în discuţia aprinsă despre comentarii şi mă face să mă gândesc că situaţia prezentă se datorează până la urmă pătrunderii afective şi înţelegerii acelor teme de casă.

CEZAR PRUSIANU

VALERIU BUTULESCU

Aforisme

74
Întinde mâna celui căzut numai dacă ai forţa să-l ridici.

75
Majoritatea rugăciunilor tratează cerul ca pe o instituţie prestatoare de servicii.

76
Nu pledez pentru nemurire, ci pentru moarte facultativă.

77
Ce sunt eu? Noapte în descreştere. Beznă sclipitoare.

78
Prioritate. Am frânat brusc, în plin trafic, pentru că tocmai traversa strada un fluture.

79
Omul obscur este imposibil de eclipsat.

80
Aerul occidental a năvălit în Est, ca un uragan, sub privirile neputincioase ale vameşilor.

81
A muri într-o asemenea situaţie critică înseamnă a dovedi un tupeu monumental, alături de o crasă lipsă de răspundere.

82
Deviza mea? Singur, cât mai aproape de oameni.

83
Când i-am spus adevărul crud, s-a supărat. Ca să-l liniştesc, a trebuit să-i administrez trei minciuni sforăitoare.

84
Nu se poate trăi decât prost, acolo unde prostia conduce.

85
Îmi ridic duşmanii în slăvi. Îi aşez mai presus de mine, cât mai aproape de fulgerele cerului.

86
Piedestalul consacrării. Acolo eşti cel mai vizibil, cel mai expus, cel mai admirat şi cel mai vulnerabil.

87
A zbura deasupra altora. Un mod elevat de a-i călca în picioare.

88
Nu căutaţi divinitatea în pietre şi ziduri. Divin este tot ce e viu, iar omul inteligent este divinitatea supremă.

89
Fanatismul religios vine din obscurantism, nu din credinţă. Deşi Pământul îşi urmează conştiincios mişcarea de rotaţie, o parte a lui rămâne mereu în întuneric

DECLARAȚIA ACADEMIEI ROMÂNE

în legătură cu proiectul de exploatare minieră de la Roşia Montană

Academia Română îşi reafirmă poziția exprimată anterior față de proiectul de exploatare de la Roşia Montană. În urma mai multor discuții şi analize, Academia Română constată că PROIECTUL NU REPREZINTĂ O LUCRARE DE INTERES PUBLIC ÎN FOLOSUL ECONOMIEI NAȚIONALE care să justifice efectele colaterale şi riscurile asociate cu acesta şi prin urmare recomandă abandonarea sa.

Reamintim în favoarea poziției noastre că:

1. Distrugerea comunității Roşia Montană, veche de peste 2000 de ani, prin strămutarea unei părți a populației, demolarea de clădiri (unele având calitatea de monument istoric), biserici, mutarea de cimitire şi alte acțiuni similare este inacceptabilă pentru o societate civilizată.

2. Exploatarea proiectată pentru o perioadă de 17 ani nu reprezintă o soluție de dezvoltare durabilă, pe termen lung, problemele sociale şi economice ale zonei rămânând nerezolvate sau agravându-se după această perioadă. Numărul locurilor de muncă în perioada operațională a exploatării (estimat la circa 300) este nesemnificativ în raport cu nevoile locale, care ar cere o soluție de durată, bazată pe resurse regenerabile.

3. Beneficiul economic al Statului Român (rezultat din 2% din profit ca redevențe de exploatare, impozitele pe salarii, alte venituri indirecte) evaluat de compania investitoare la cca. 580 milioane de dolari pentru perioada de 17 ani (adică 34 milioane/an) – este nesemnificativ în raport cu consecințele proiectului ținând cont că valoarea aurului preconizat a se extrage depăşeşte 2 miliarde de dolari.

4. Strămutarea şi reamplasarea forțată a persoanelor care refuză să-şi vândă proprietățile riscă să antreneze Statul Român în procese la Curtea Drepturilor Omului de la Strasbourg, cu consecințe greu de evaluat în prezent.

5. Exploatarea la suprafață în patru cariere deschise şi crearea unui bazin de acumulare a rezidiilor în spatele unui baraj de 180 m înălțime mutilează grav peisajul zonei şi este în contradicție cu legislația europeană (de exemplu Convenția Europeană a Peisajului ratificată de România prin legea 451/2002; directivele U.E. nr. 85/337/CEE, 2001/42/CE, 80/68/CEE, 94/43/EEC).

6. Experiența din România (Baia Mare) şi din alte țări arată că barajele de acumulare construite din rocă sau pământ sunt nesigure în condiții extreme şi pot produce accidente grave (chiar şi atunci când depozitează doar saramura şi nu reziduuri toxice).

7. Exploatarea periclitează zona arheologică Alburnus Maior de mare valoare istorică şi culturală, cu caracter de unicat. Proiectul contravine Convenției privind patrimoniul mondial, cultural şi natural, adoptată de Conferința generală a UNESCO din 16 noiembrie 1972, acceptată de România prin Decretul 187/1990 şi prin Ordonanța de Guvern nr. 43 din 30 ianuarie 2000 privind protecția patrimoniului arheologic şi Legii nr. 5/2000 care declară zona Roşia Montană sit protejat.

8. Folosirea cianurii de sodiu pentru solubilizarea aurului şi depozitarea în bazin deschis a reziduriilor tehnologice conținând resturi de cianură, produşi de "neutralizare" a cianurii (cianați, tiocianați) şi complecşi ai metalelor grele cu cianura, a căror toxicitate nu este încă complet cunoscută, creează motive serioase de îngrijorare, chiar dacă ar fi aplicate tehnologiile curente cele mai avansate aşa cum promite proiectul.

9. Proiectul vine în contradicție cu o serie de alte articole ale legislației europene şi naționale de protecție a mediului.

10. Nu există garanția că la terminareaa operațiunii firma investitoare va putea asigura costurile de închidere a exploatării şi de refacere a mediului afectat. Rezidiile rămase după exploatare (halde de steril, bazinul de decantare) prezintă un pericol permanent şi implică mari cheltuieli pentru stat mult timp după închiderea exploatării, după cum se cunoaşte din experiența similară a altor țări.

11. Există serioase suspiciuni, care trebuie verificate, că şi în cadrul operațiunilor pregătitoare desfăşurate până în prezent s-au produs încălcări ale legilor țării, de exemplu prin acordarea nejustificată a unor descărcări arheologice pentru suprafețe mult mai mari decât cele cercetate sau prin declararea prematură a localității Roşia Montană ca "zonă industrială", împiedicând astfel alte activități economice şi construcții civile în localitate, inclusiv dezvoltarea unui turism rural şi cultural.

12. Nu pot fi ignorate numeroasele proteste, individuale şi colective, ale unor instituții, organizații guvernamentale, culte religioase, personalități şi oameni de ştiință din țară şi din străinătate, care au subliniat în diverse ocazii riscurile proiectului şi nu pot fi trecute cu vederea nici nemulțumirile unei părți din populația locală care refuză să-şi cedeze proprietățile şi să părăsească zona.

Academia Română solicită autorităților statului (administrația prezidențială, parlament, guvern, justiție) să analizeze cu atenție proiectul sub toate aspectele şi cu antrenarea unor specialişti independenți şi dezinteresați, din țară şi străinătate, inclusiv din organismele europene. De asemenea cerem autorităților să examineze soluții alternative, bazate pe principiul dezvoltării durabile, pentru rezolvarea problemelor economice şi sociale în zonă, să analizeze posibilitățile de folosire a fondurilor europene (PHARE,SAPHARD, etc.), de atragere a unor investiții străine şi autohtone, inclusiv guvernamentale, care să ofere soluții nedistructive pentru dezvoltarea durabilă a zonei.

Academia Română este dispusă să participe, prin specialiştii ei la aceste operațiuni care ar putea salva un spațiu care are pentru români şi o valoare emblematică. Este vorba, să nu uităm, de "țara" lui Avram Iancu, simbol al luptei pentru libertate a românilor din Transilvania.

ANUNȚ DE LICITAȚIE PUBLICĂ DESCHISĂ

Pentru concesionarea a 6 spații cu destinația de cabinete medicale din domeniul public şi privat al județului Hunedoara

Consiliul Județean Hunedoara , cu sediul în municipiul Deva, str.1 Decembrie 1918, nr. 35, județul Hunedoara, cod postal 330005, telefon: 0254-211350, 0254-211351, fax: 0254-214130, e-mail: conjudhd@artelecom.ro, www.cjhunedoara.ro organizează în data de 24 martie 2005, ora 11.00 licitație publică deschisă pentru concesionarea a 6 spații cu destinația de cabinete medicale.

• Durata concesiunii este de 15 ani.

• Condițiile de participare la licitație pentru medicii ofertanți sunt prevăzute în Caietul de sarcini şi în Instrucțiunile privind organizarea şi desfăşurarea procedurii de concesionare, care pot fi obținute de la registratura Consiliului Județean Hunedoara.

• Ofertele vor fi depuse la registratura Consiliului Județean Hunedoara, până la data de 24 martie 2005, ora 11.00.

• Data, ora şi locul deschiderii ofertelor este: 24 martie 2005, ora 11.00, la sediul Consiliului Județean Hunedoara.

• În cazul în care în urma licitației nu vor fi atribuite în concesiune toate cele 6 spații cu destinație de cabinete medicale, în data de 31 martie 2005, ora 11.00 se va organiza o nouă licitație pentru spațiile rămase.

• Eventualele contestații se vor depune la registratura Consiliului Județean Hunedoara, în termenele legale.

Președinte,
MIRCEA IOAN MOLOȚ

ISSN: 1543 - 7246
Director: Daniel MARIŞ
Colaboratori permanenți:
Valeriu Butulescu
Ioan Ceauşescu
Marius Macra
Mihai Ionescu
Virgil Oancea
dr. Ioan Dorin Petrul
Alexandru Roman
Dan Stănescu
Irimie Străuț
Gheorghe Grün
Mihaela Păunescu
Cezar Prusianu
Prof. Emeric Horovitz (Israel)
Tehnoredactare:
Cristina Moruz
Culegere:
Claudia Bot
Director difuzare:
Stejărel Ionescu
tel: 0742/075925
Corespondență:
CP 44, OP 1 - DEVA
Email:
lumeadeazi2003@yahoo.com
Tel: 0766/559627;
Tel/fax 0254/231324
Tiparul executat la
Imprimeriile
„Grapho - Tipex" Deva

AMPLU PROGRAM DE MODERNIZARE LA TERMOCENTRALA MINTIA „STEAUA DE PE MUREŞ” ÎN REȚEAUA ENERGETICĂ EUROPEANĂ

CARTE DE VIZITĂ
Victor Vaida
Data naşterii: 13 septembrie 1945
Starea civilă: căsătorit, doi copii
Studii: absolvent al Institutului Politehnic Timişoara
Activitate profesională: - director general al Electrocentrale Deva din 1995
- inginer Mintia, Rovinari, Turceni
- parlamentar de Hunedoara; preşedinte RENEL; profesor universitar;
- membru sau lider al unor importante asociații profesionale din țară şi străinătate.

Lumea de Azi: *Domnule director general s-a deschis piața de energie electrică în România. În aceste condiții care este perspectiva funcționării Termocentralei Mintia?*
Victor Vaida: Sistemul energetic românesc este de anul trecut interconectat cu sistemul energetic european. Evident că trebuie luate în sistemul energetic şi alte măsuri pentru integrarea în Uniunea Europeană. Astfel, până în anul 2013 există o perioadă de tranziție pentru sistemul energetic în care trebuie rezolvate toate problemele de mediu pentru a respecta normele europene în domeniu.În prezent, Termocentrala Mintia respectă normele naționale dar are un program amplu de modernizare în care un rol principal îl ocupă problemele de mediu. În acest program este prevăzută montarea la toate cele 6 grupuri energetice a unor instalații de desulfurare care să curețe gazele de ardere de dioxid de sulf dăunător pentru viață în general. Programul prevede investiții în valoare de circa 220 milioane euro şi va debuta cu Grupul nr.1 unde modernizarea va demara în vara acestui an. De asemenea sunt prevăzute măsuri suplimentare privind electrofiltrele şi depozitele de zgură şi cenuşă. Din punct de vedere al producției de energie, termocentrala funcționează de trei ani pe această piață şi se pregăteşte prin măsuri de modernizare şi optimizare pentru o carieră fructuoasă pe piața de energie europeană. Un rol deosebit de important îl are combustibilul tehnologic ce reprezintă circa 70 la sută din totalul costurilor de producție, deci optimizarea funcționării grupurilor energetice şi achiziționarea de combustibil cât mai ieftin sunt elemente esențiale ale managementului termocentralei.
L.A.: *Domnule director general în județul Hunedoara, Termocentrala Mintia are un rol important din punct de vedere economico-social. În ce constă acesta?*
V.V.: În ultimii ani, Termocentrala Mintia a fost şi este societatea comercială cu cea mai mare cifră de afaceri a județului şi are o contribuție importantă din punct de vedere economico-social pentru că produce circa 10 % din energia electrică consumată şi consumă peste 90% din huila energetică exploatată în Valea Jiului, îşi achită la zi taxele şi impozitele față de stat şi primării şi creează permanent locuri de muncă. Dacă județul Hunedoara ar mai avea câteva asemenea societăți nu ar mai exista această situație dificilă privind lipsa locurilor de muncă, încasarea de către instituțiile statului a taxelor şi impozitelor şi ar scădea substanțial şomajul în județ.
L.A.: *Termocentrala are un echilibru economico-finaciar. Nu aveți şi unele greutăți?*
V.V.: Problema deosebită cu care ne confruntăm şi care ne crează greutăți deosebite este încasarea energiei electrice de la Electrica care are o datorie de peste 1.500 miliarde lei şi a energiei termice de la Calor Deva de circa 200 miliarde lei, fiind cu plățile la circa 10 luni întârziere. Pentru a desfăşura totuşi o activitate normală constând în livrarea energiei electrice necesare în economie şi asigurarea agentului termic pentru municipiul Deva, centrala a fost nevoită să apeleze la credite. Evident că cei doi mari datornici trebuie să-şi ia măsuri de excepție spre a-şi achita datoriile, lucru firesc într-o economie de piață.
L.A.: *Pentru îmbunătățirea exploatării ce măsuri luați?*
V.V.: În sectorul energetic şi-n primul rând într-o centrală electrică cu producție pe cărbune este esențială siguranța în funcționare având în vedere complexitatea deosebită a instalațiilor. Termocentrala participă în primul rând la siguranța sistemului energetic fiind cel mai mare producător de energie din centrul şi vestul țării. Pentru a avea siguranță maximă în funcționare o centrală electrică trebuie să îndeplinească două condiții esențiale: să aibă un personal cu o calificare de excepție condus de un management de calitate, iar instalațiile să fie modernizate şi întreținute corespunzător. Există un program vast de modernizare ce vizează atât grupurile energetice cât şi instalațiile auxiliare până în acest moment fiind investite peste 200 milioane de dolari. Modernizările făcute sunt cu credite externe de la Banca Mondială sau din resurse proprii. Termocentrala Mintia este o adevărată şcoală energetică, deosebit de reprezentativă în țară. Cadrele tehnice au legătură directă cu instituțiile de învățământ superior contribuind substanțial la dezvoltarea cercetării energetice, un rol important avându-l şi Grupul Energetic Deva ce pregăteşte personal pentru termocentrală.
L.A.: *Domnule director general, mai aveți şi alte preocupări în afara termocentralei?*
V.V.: Preocuparea de bază rămâne Termocentrala Mintia deoarece lucrez în sectorul energetic de 35 de ani fiind de-a lungul anilor în funcții de conducere şi la alte asemenea centrale din Turceni şi Rovinari, conducând Sistemul Energetic la RENEL 5 ani în funcții de preşedinte şi vicepreşedinte. A doua preocupare este învățământul superior fiind profesor la Facultatea de Energetică din Oradea şi colaborări cu facultățile similare din Timişoara şi Bucureşti, precum şi cu Facultatea de Inginerie din Hunedoara. De asemenea, am scris mai multe cărți în domeniu şi am publicat în reviste din țară şi străinătate. A treia preocupare importantă este Societatea Inginerilor Energeticieni din România unde sunt preşedinte de 12 ani şi care organizează conferințe naționale în domeniul energetic având şi o activitate directă în politica energetică românească. Această societate este membră a Eurel, Asociația Europeană a Societăților Energeticienilor din Europa. Sunt şi membru a altor societăți sau organisme naționale sau internaționale din domeniul energetic şi economico-social. După cum vedeți, am suficientă activitate.

